

ትምህርት ሃያ አራት

ራእይ 17-19:10

አንደኛ ቀን፡-

ራእይ 17:1-6

1ኛ ጥያቄ፤ ምሳሌ 5:1-14 እና 7:6-27 አንብብ። ሀ) በእነዚህ ስፍራዎች ጋለሞታ ሴት የተገለጸችው እንዴት ነው? ለ) ወንዶችን ለመማረክ ምን ታደርጋለች? ሐ) ወደ ጋለሞታ ሴት የሚሄድ ሰው ውጤቱ ምንድን ነው? መ) ዛሬ አንዳንድ ክርስቲያኖች ነን የሚሉትን ጨምሮ፤ ብዙ ሰዎች ከጋለሞታ ጋር የሚያመነክሩት እንዴት ነው?

ከሰይጣን ውሸቶችና በርካታ ሰዎችና ቤተሰቦችን ከሚያጠፋባቸው መንገዶች አንዱ፤ በወሲብ ኃጢአት አማካኝነት ነው። ይህም ኃጢአት ለጊዜው ቅጽበታዊ እርካታ የሚሰጥ ይመስላልና ለሕይወት ዘመን ትካዜ ያጋልጣል። ከዚህም የተነሣ በባልና ሚስት መካከል መተማመን የሚባል ነገር ይጠፋል። በወሲብ የሚተላለፉ በሽታዎች ከአንደኛው ወደ ሌላው ይሻገሩና ንጽሑን የትዳር ጓደኛና ገና በማኅፀን ውስጥ ያለውን ሕፃን ጭምር ያጠቃሉ። ሰይጣን የብዙዎችን ሕይወት ለማጥፋት የጋለሞታዬቱን ውጫዊ ብልጭልጭ ውበት ይጠቀማል።

ይሁንና፤ የዚህኑ ሥጋዊ ግልሙትና ያህል አስከፊነት የሚታይበት ሌላም ግልሙትና አለ። ራእይ ምዕራፍ 17 ስለ ታላቂቱ ጋለሞታ-ሥጋዊ ሳትሆን መንፈሳዊ ጋለሞታ ሐሰተኛ የጣዖት ወይም የሌሎች ሃይማኖቶች አምልኮ የሚገኝበትን መንፈሳዊ ግልሙትና ትወክላለች። በተጨማሪም፤ ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጭ የሆኑትን ዓለምና የዓለም ፍልስፍናዎች ታመለከታለች። ሰይጣን ለኢየሱስ ያለንን ታማኝነት እርሱን ብቻ ለማምለክ ያለንን መሻት ለማስወገድ፤ መንፈሳዊ አመንዝራነትን ይጠቀማል። ሰይጣን ከእግዚአብሔር ሊነጥለንና ዓለም ወደምትፈልገው አቅጣጫ ሊነዳን፤ የብልጽግናን፤ የሥልጣንን፤ የትምህርትን፤ የቤተሰብ ግንኙነት፤ ወዘተ... ውበት ይጠቀማል።

መጽሐፍ ቅዱስ ለኢየሱስ ክርስቶስ እንደታጨና የእርሱ መሽራዎች እንደምንሆን ያስተምረናል። ከዓለም ጋር የሚደረገው ማንኛውም ወዳጅነት፤ ከጋለሞታ ጋር የሚደረገውን ዝሙት ያህል ጎጂና አጥፊ ገጽታ ያለው ነው።

2ኛ ጥያቄ፤ ሠ) ሰይጣን እኛን ከክርስቶስ ለመለየት፤ ብልጽግናን፤ ሥልጣንን፤ ትምህርትና ቤተሰቦቻችንንም ሳይቀር ሊጠቀም የሚችለው እንዴት ነው? ለ) መንፈሳዊ አመንዝራ ሕይወታችንን እንዴት እንደሚያጠፋ ምሳሌዎችን ስጥ።

የሰባቱ ጽዋ ፍርዶች፤ በመጨረሻው ዘመን የእግዚአብሔር ፍርድ ምን ዓይነት ባሕርይ እንደሚኖረው ጠቅለል አድርገው ያቀርባሉ። በመቀጠልም በራእይ 17-19፤ እግዚአብሔር ለዮሐንስ ስለ ስድስተኛውና ሰባተኛው የጽዋ ፍርዶች የበለጠ ዝርዝር መገለጫ የሚሰጡትን ራእዮች ያሳየዋል። ራእይ

17:1-19:10 በፀረ-ክርስቲና መንግሥት ላይ የደረሰውን ፍርድ (ሰባተኛ ጽዋ) ይገልጻል፤ ራእይ 19:11-21 የሐሳዊ-መሢሕንና የተከታዮቹን መጥፋት (ስድስተኛ ጽዋ) በበለጠ ሙሉ ማብራሪያ በመስጠት ይገልጻል። በራእይ 14:8 የታወጀው የባቢሎን ትንቢታዊ ውድቀት፣ ሰባተኛው ጽዋ በፈሰሰ ጊዜ ተፈጸመ። ቀጥሎ የተመለከተውን አስተዋጽኦ ልብ በል።

ራእይ 17 - አውሬው ወይም ሐሳዊ-መሢሕ ሃይማኖታዊቷን ባቢሎንን (ጋለሞታዪቱን) ያጠፋታል።

ራእይ 18- የነጋዴዋ ባቢሎን መውደም።

ራእይ 19:11-21- በጉ አንጻንድ ጊዜ፣ ፖለቲካዊ ባቢሎን የሚባለውን ሐሳዊ-መሢሕ ያጠፋዋል።

ምንም እንኳ በነዚህ ምዕራፎች ውስጥ በርካታ እውነቶች ቢኖሩም፣ ዓቢይ ትኩረቱ እግዚአብሔር በክፉት ላይ ልዑላዊ ተቆጣጣሪነት እንዳለው ማሳየት ነው። ባቢሎን ታላቅ ከተማ ልትሆን ትችላለች። ይሁንና፣ የእግዚአብሔር የፍርድ ጊዜ ሲደርስ፣ ባቢሎንና ክፉት ሁሉ፣ በአጭር ጊዜ ውስጥ ሙሉ ለሙሉ ይጠፋል።

3ኛ ጥያቄ፤ ራእይ 17:1-6 አንብብ። ሀ) ሮሐንስ የተነጋገረው ከየትኛው መልአክ ጋር ነው? ለ) ሮሐንስ የተመለከታትን ጋለሞታ ግለጽ? ሐ) «ብዙ ውኃዎች» የተባለው ምንን ለማመልከት ነው? (17:1፣ 15)። መ) የጋለሞታዪቱን ብልጽግና የሚያመለክተው ምንድን ነው? (17:4)። ሠ) የጋለሞታዪቱን ምግባር ብልሹነት የሚያመለክተው ምንድን ነው? (ቁጥር 3)። ረ) በግንባር ላይ የተጻፈው ስም ምንድን ነው? (17:5)። ሰ) ሮሐንስ የተመለከተውን አውሬ ግለጽ። ሸ) ይህ ራእይ በልብህ ውስጥ ምን ዓይነት ስሜት ያሳድርብሃል?

1. በአውሬው ላይ የተቀመጠች ጋለሞታ (17:1-6)

በራእይ ምዕራፍ 16 የጽዋ ፍርዶችን ከተመለከተ በኋላ ሮሐንስ በምድር ላይ የጽዋ ፍርዶችን ካፈሰሱት መላእክት ከአንዱ ጋር ይነጋገራል። ይህም በምዕራፍ 17 የሚገኘው ራእይ፣ ሮሐንስ ከጥቂት ጊዜ በፊት ከተመለከታቸው የጽዋ ፍርዶች ጋር የተያያዘ መሆኑን ያሳያል። ይህ መልአክ ለሐዋርያው የመጨረሻው ዘመን የሐሰት ሃይማኖት መዋቅር እንዴት እንደሚጠፋ ያሳየዋል፤ ጥፋቱም የሚፈጸመው ቀደም ሲል ከተገባው ታል አኳያ ነው «ታላቂቱም ባቢሎንን የብርቱ ቁጣው ወይን ጠጅ የሞላበትን ጽዋ እንዲሰጣት በእግዚአብሔር ፊት ታስበች» (ራእይ 16:19)።

መልአኩ ጋለሞታዪቱን በብዙ ዝርዝር ይገልጻታል፡-

ሀ. ታላቂቱ ጋለሞታ ተብላ ተጠርታለች - ይህች ሴት ተራ ጋለሞታ አይደለችም። ወደ በኋላ የጋለሞቶች እናት እንደሆነች ተገልጿለች። ይህም ማለት ይህች ጋለሞታ የመንፈሳዊ ግልሙትና ሁሉ ምንጭና ሌሎች መንፈሳዊ ጋለሞታዎች ሁሉ የሚከተሏት ምሳሌ ነች ማለት ነው።

4ኛ ጥያቄ፤ ሕዝቅኤል 16:1-63 እና ሆሴዕ 1-3 አንብብ። ሀ) በእነዚህ ምዕራፎች የእስራኤል ጋለምታነት የተመለከተው እንዴት ነው? ለ) ዛሬ ቤተ ክርስቲያን ጋለምታ ልትሆን የምትችለው እንዴት ነው?

ይህ የመንፈሳዊ ግልሙትና ተምሳሌት በብሉይ ኪዳን ውስጥ ይገኛል። በብሉይ ኪዳን እስራኤል ለእግዚአብሔር እንደ ታጩት ሙሽራ ሆና ተገልጿለች። በመሆኑም፤ የጣዖት አምልኮ በምትፈጽምበት ጊዜ ሁሉ፤ ለእኛም ለእግዚአብሔርም ባለመታመኗ ምክንያት፤ ጋለምታ ትባል ነበር። እንዲሁም ደግሞ እስራኤላውያን ከአሕዛብ ጋር ሲወዳጁና ጣዖቶቻቸውን ሲያመልኩ፤ መንፈሳዊ የማመንዘር ተግባር እንደፈጸሙ ይቆጠር ነበር።

ብሉይ ኪዳን በተጨማሪም፤ ንስሐ ለመግባት የማይፈልጉትን ግትር አሕዛቦች፤ ጋለምታዎች ይላቸዋል (ናሆም 3:4፤ ኢሳ. 23:16-17)። ሰዎች ሁሉ በእግዚአብሔር የተፈጠሩት እርሱን በታማኝነት እንዲወዱት ነበር። አንድ ሕዝብ ወይም ወገን በእግዚአብሔር ላይ በማመፅ ኃጢአት በሚሠራበት ጊዜ፤ ለሕዝቡ ባለው ፍቅር ላይ ማመፅ ነው፤ ከዚህም የተነሣ ከዓለምና ከሰይጣን ጋር የግልሙትና ተግባር ወደ መፈጸሙ ያመራል።

ለ. በብዙ ውኃዎች ላይ ተቀምጣለች - ይህም ጋለምታዬቱ በወገኖችና ብዙ ሰዎች አሕዛብም፤ ቋንቋዎች ላይ ሥልጣን እንዳላት የሚያመለክት መሆኑ ተገልጿል (17:5)። ይህም በተለያዩ መንገዶች ሊተረጎም ይችላል። በይበልጥ ግን ይህች ጋለምታ የቁጥጥር ተጽዕኖ የምታሳድርባቸውን በርካታ የምድር ነዋሪዎች የሚያመለክት ይሆናል። ወደ በኋላ እንደሚገለጸው፤ ይህች ጋለምታ፤ በዓለም ላይ የምትገዛ ታላቅ ከተማ ነች (17:18)። ሴቲቱ ወይም ከተማዬቱ ወንዞችና ውኃዎች ባሉበት ስፍራ እንደምትገኝ የሚያመለክትም ሊሆን ይችላል። በራእይ 18 ይህች ከተማ ለዓለሙ ሁሉ የባሕር ንግድ ማዕከል እንደሆነች እንመለከታለን (ኤር. 51:13)።

በይበልጥ ዮሐንስ ይህንን ተምሳሌት የወሰደው በኤፍራጥስ ወንዝ ከምትገኘው ታሪካዊት የባቢሎን ከተማና ከበርካታ ቦዮቿ ይሆናል። ይሁንና፤ በቀጥታም ሆነ በተዘዋዋሪ መንገድ በመጨረሻው ዘመን በርካታ ሰዎችን የሚቆጣጠሩትን የዓለም መንግሥትና ሃይማኖታዊ መዋቅር ለማመልከት ዳግም ተርጉሞታል።

ሐ. በርካታ ነገሥታትና የምድር ነዋሪዎች ከእርሷ ጋር እንዲያመነዝሩ አድርጋለች - ይህች መንፈሳዊት ጋለምታ በታሪክ ሁሉ ለበርካታ ነገሥታት፤ ወይም የሕዝቦች መሪዎች፤ የመንፈሳዊ ዓመፅ ምንጭ ነበረች። በቋንቋውም አማካኝነት የምድር ላይ ነዋሪዎች በመንፈሳዊ አመንዝራነት ወደቁ። ጠጪ ሰው በሚጠጣው መጠጥ ቁጥጥር ሥር እንደሚውል ሁሉ፤ የዚህች ጋለምታ ትምህርቶችና ተጽዕኖ የምድርን ሕዝቦች ይቆጣጠር ጀመር። በመሆኑም፤ ሕዝቦቹም እንደ እርሷም ከገደብ በላይ የሚጠጡና የሚሰክሩ የሥልጣን፤ የትዕቢትና ዮሐንስተኛ አምልኮ ስብሰባዎች ሆኑ።

ጋለሞታዪቱን ከገለጸ በኋላ፡ መልአኩ ዮሐንስን በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት ወደ ምድረ በዳ ይወስደዋል። ይህም በመንፈሳዊ ራእይ አንድ በእውን የተደረገ ጉዞ አልነበረም። ምናልባት ምድረ በዳው የተመረጠው የጥንቷ ባቢሎን በበረሃ አካባቢ ስለነበረች ይሆናል። በራእይ መጽሐፍ ግን፡ ምድረ በዳ በከፍተኛ ከፋት ተቃውሞ ለገጠማቸው ክርስቲያኖች ዕፎይታ ለማግኘት የሚሄዱበት ስፍራ ነው (12:6፣ 14)። ስለሆነም፡ ዮሐንስ የጋለሞታዪቱን እውነተኛ ባሕርይ ለመመልከት እንዲችል ከከፋት ከተማ መውጣት ያስፈልገው ነበር - ከቅርብ ሊያዩዋት ውብና መስህብነት ያላት ትመስላለች። ወደ ዓለምና ዘይቤዋ እጅግ ከቀረብን፡ እውነተኛውን ባሕርይ ለማየት እንቸገራለን።

በመሆኑም፡ ራሳችንን በመንፈሳዊ ሁኔታ ከዓለም መስህብነት በመለየት፡ መንፈሳዊቷ ጋለሞታ እኛንና ቤተ ክርስቲያናችንን ጎድተን እንደሆነ በመመርመር፡ በአእምሮአችን ከዚያ ልንርቅ ይገባል። በዚህ ጊዜ ብቻ ነው በማያምንና በከፋ ትውልድ መካከል ባላቸው ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚፈጸመውን ነገር ትክክለኛ ምስል ልንመለከት የምንችለው።

5ኛ ጥያቄ፤ ሀ) በአገልግሎታችን ጥድፈያ በሚበዛብን ጊዜ፡ የመንፈሳዊ ሁኔታችንን እና የቤተ ክርስቲያናችንን መንፈሳዊ ጤንነት ትክክለኛ ገጽታ ማወቅ የሚያዳግተን ለምንድን ነው? ለ) መንፈሳዊ አመንገራነት በራሳችንና በቤተ ክርስቲያናችን ውስጥ እንዳለ እንመረምር ዘንድ ወደ ምድረ በዳችን ልንሄድ የምንችላቸው መንገዶች የትኞቹ ናቸው?

መ. ጋለሞታዪቱ በቀይ አውሬ ላይ ተቀምጣ ነበር -

ስለዚህ ቀይ አውሬ ነገር የበለጠ በዝርዝር እንመለከታለን። ምንም እንኳ መልአኩ ዮሐንስ የታላቋን ጋለሞታ ፍርድ እንደሚመለከት የገለጸላት ቢሆንም፡ ምዕራፉ የሚያተኩረው ጋለሞታዪቱ በተቀመጠችለት አውሬ ላይ ነው። ምናልባት ይህ ጋለሞታዪቱና አውሬው እጅግ የተጣመሩ በመሆናቸው፡ አንድን መንፈሳዊ እውነት የሚያስጨብጥ የአንድ ራእይ ክፍሎች እንደሆኑ የሚያመለክት ይሆናል። የጋለሞታዪቱ በአውሬው ላይ መቀመጥ፡ አውሬው እየደገፋትና ምናልባትም በአውሬው ላይ የተቆጣጣሪነትን ሚና በመጫወት፡ የቀረበ ግንኙነት እንደምታደርግ ያመለክታል። ምናልባት ዮሐንስ ለማስተላለፍ የሚፈልገው መልእክት፡ ብዙውን ጊዜ እንዴት የሐሰት ትምህርት የዓለምን ገዥዎች ለመቆጣጠርና ለመገልገል እንደሚችል ይሆናል።

6ኛ ጥያቄ፤ ሀ) የዚህ አውሬ ገለጻ ከዘንዶው፡ ከባሕርና ከምድር ከወጡት አውሬዎች ገለጻ ጋር የሚመሳሰለውና የሚለየው እንዴት ነው? ለ) ይህ መመሳሰል ምን የሚያመለክት ይመስልሃል?

ይህ አውሬ እንዴት እንደ ተገለጸ ልብ ብለህ ተመልከት፡-

1. ቀይ - ዘንዶው ለይጣን ቀይ መልክ እንዳለው መገለጹን ታስታውሳለህ። በመጽሐፍ ቅዱስ ቀይ የከፋት ምልክት ነው (ኢሳ. 1:18)። ይህም ቀይ የደም መንፈስን የሚያሳይ፡ የደም መልክ በመሆኑ ነው። ምናልባትም

ይህ አውሬው የእግዚአብሔርን ሰዎች ደም እንደሚያፈስ የሚያመለክት ይሆናል (16:6፤ 17:6)።

2. በስድብ ሰዎች ተሸንፎአል - እንደ ዘንዶውና ከባሕር እንደ ወጣው አውሬ፤ ከዚህ አውሬ ቀደምት ባሕርያት አንዱ ስድብ ነበር። ይህም አውሬው ዓለሙን ወደ ውሸት አምልኮ በመንዳት፤ አምላክ ነኝ ባይነቱን የሚያመለክት ነው - የክፋ ስድብ! በመጽሐፍ ቅዱስ እውነቶች ላይ ያልተመሠረተ ማንኛውም ሃይማኖትና እምነት ለእግዚአብሔር ስድብ ነው።

3. ከባሕር እንደ ወጣው አውሬ፤ ሰባት ራሶችና አሥር ቀንዶች ነበሩት - ትርጉማቸው በኋላ በመልአኩ ተብራርቷል (17:9፤12)።

ሠ. ሴቲቱ ባማሩ ሐምራዊና ቀይ አልባሳት ተጀቡናለች -

ፊእዩ ከጋለሞታዪቱ ወደ አውሬው፤ ከአውሬው ደግሞ ወደ ጋለሞታዪቱ በመሸከርከር፤ በቅርብ መቆራኘታቸውን እንደሚያመለክት ልብ በል። በጥንት ዘመን እነዚህ ሁለት ቀለሞች ያሉአቸው ልብሶች በጣም ውድ በመሆናቸው፤ ነገሥታትና ካህናት ብቻ ይለብሱአቸው ነበር። በተጨማሪም፤ ጋለሞታዪቱ ውብና ውድ የወርቅ ጌጣጌጦችና የተለያዩ የከበሩ ድንጋዮችን በማድረግ አሸብርቃለች።

ዮሐንስ ለማስተላለፍ የሚሞክረው መልእክት፤ በመንገድ ላይ የምትቆም ጋለሞታ ሴት ወንዶችን ለመማረክ ማለፊያ ልብሶችን እንደምትደርብ ሁሉ፤ ይህችም ጋለሞታ ከውጭ ስትታይ ቀለብ እንደምትሰበስብ ነው። ታላቅ ንግሥት ትመስል ነበርና፤ ሰዎች እንዲህ ዓይነቷ ክብርት ጋር መወዳጀቱ ይነጻል የሚል አሳብ ዝር አላለባቸውም ነበር። ለዓለምና ለአንዳንድ የእግዚአብሔር ሰዎችም ሳይቀር፤ በመንፈሳዊ ጋለሞታ (ዮሐስት ትምህርቶች ወይም ሃይማኖቶች) ውበት ተማርኮ ክፋቷን መዘንጋት በጣም ቀላል ነበር።

7ኛ ጥያቄ፤ ሀ) የዓለም ዘይቤ ክርስቲያኖች በጣም ማራኪ የሚሆንባቸውን መንገዶች ዘርዝር። ለ) ይህም ብዙውን ጊዜ፤ ክርስቲያኖች ከዓለም ጋር መንፈሳዊ አመንዝራነትን እንዲፈጽሙ የሚያደርጋቸውን መንገዶች ዘርዝር።

ረ. ሴቲቱ የወርቅ ጽዋ በእጇ ይዛ ነበር -

ከውስጥ ሲታይ ይህ ጽዋ ዓይንን ይስባል - ይሁንና፤ ይህ ጽዋ ያደረገቻቸውን ክፋቶች ሁሉ አጠራቅሞ የያዘ ነው። «ርኩስት» የሚለው ቃል ክፋ የቋጠውን ነገር ሁሉ ያመለክታል፤ በብሉይ ኪዳን ግን፤ ይህ ቃል በተለይ ታላቅ የጣዖት አምልኮ ኃጢአት የሚያሳይ ነው። የዚህች ጋለሞታ ሴት ውበት፤ ብዙ ሰዎችን ወደ ሐሰተኛ አምልኮ ነዳቸው፤ እነርሱም የዚህን ኃጢአት ክፋት ልብ ሳይሉ ለጥፋት ተደረጉ።

ሰ. በግንባርም ላይ የተጻፈ ስም ነበራት - ይህ ስም አንድ ሰው የመጀመሪያውን የግሪክ ቋንቋ ጽሑፍ ከሚረዳበት አኳያ፤ በሁሉም መንገዶች ሊተረጎም ይችላል። አንዳንዶች ጋለሞታዪቱ አራት ስሞች

እንደነበሯት ያስባሉ - ምሥጢር፣ ታላቂቱ ባቢሎን፣ የጋለሞቶች እናት፣ የምድር ርኩሰት። ሌሎች ደግሞ ዮሐንስ የጋለሞታዪቱ ምሥጢራዊ፣ ስውር ስም፣ «ታላቂቱ ባቢሎን የጋለሞታዎችና የምድር ርኩሰት እናት» እንደሆነ የሚያስረዳ መሆኑን ይቀበላሉ።

በራእይ መጽሐፍ በአንድ ነገር ላይ ስምን መጻፍ፣ የዚያን ነገር ባሕርይና ባለቤትነት እንደሚያመለክት ተረድተናል። የክርስቶስ ስም ያለባቸው ሰዎች የእግዚአብሔር ንብረቶች ሲሆኑ፣ እንደ እርሱው ጻድቃን ናቸው። የአውሬው ስም ያለባቸው ሰዎች ደግሞ የአውሬውና የሰይጣን ሲሆኑ፣ እንደ እነርሱው ጋጢአተኞች ናቸው። በጋለሞታዪቱ ላይ ያለው ስም ባሕርይዋን ይገልጻል።

በሮም ባሕል፣ የከተማ ጋለሞታዎች ስማቸው የተጻፈበትን ጨርቅ በግንባራቸው ላይ የማድረግ ልማድ ነበራቸው። ይህም ጋለሞታነታቸውን የሚያመለክት ውጫዊ ምልክት ነበር። በይበልጥ ዮሐንስ ስለ ታላቂቱ መንፈሳዊ ጋለሞታ በሚሰጠው መግለጫ፣ ይህንኑ ልምምድ እያመለከተ ይሆናል።

«ምሥጢር» የሚለው ቃል፣ የጋለሞታዪቱ ማንነት ለሁሉም ግልጽ አለመሆኑን ያሳያል። ባሕርይዋንና ማንነቷን ለመረዳት፣ እግዚአብሔር ይህንኑ እውነት ለሕዝብ እንዲገልጽ ያሻል። የዓለም ትምህርቶችና በርካታ የሐሰት ሃይማኖቶች ከእግዚአብሔር ጋር የሚቃረኑ ሲሆኑ፣ የእግዚአብሔር ሕዝቦችም ወላጆች አይደሉም፤ በመሆኑም፣ የመንፈሳዊ አመንዝራነት ባሕርይና ተፈጥሮ እግዚአብሔር በትውልድ ሁሉ ለሕዝቡ ሊገልጽ የሚገባው እውነት መሆኑን ለማሳየት ያስጠነቅቀናል።

ጋለሞታዪቱ «ታላቂቱ ባቢሎን» በመባልም ተጠርታለች። በተጨማሪም ጋለሞታዪቱ ከታላቂቱ የባቢሎን ከተማ ጋር መመሳሰሏን እንመለከታለን (17:18)። በምዕራፍ 17 የምትገኘው ጋለሞታ፣ በምዕራፍ 18 ከምትገኘው ከተማ ጋር አንድ ነች። ቀደም ሲል ሰናዖር በመባል ትጠራ የነበረችው ጥንታዊት የባቢሎን ከተማ፣ በእግዚአብሔር ላይ ለሚፈጸም ዓመፅ ግንባር ቀደም ምሳሌ ነች። በዓመፅ የተመሠረተችና (ዘፍጥ. 11:1-11)። በጳላም የእግዚአብሔር ሕዝብ የሆኑት አይሁዶች ዋንኛ ጠላት ነበረች። ባቢሎን የተመሠረተችው በሰው ትዕቢት የጣዖት አምልኮና የእግዚአብሔር ሕዝብ የደም ፍሳሽ ላይ ነበር። እንደ ቀደምቷ ባቢሎን ሁሉ፣ ይህች ጋለሞታ ዕብይ፣ በእግዚአብሔር ላይ የምታምፅና የእግዚአብሔር ሕዝብ ጠላት ነበረች።

ጋለሞታዪቱ የጋለሞታዎችም እናት ነበረች። በአንድ በኩል ጋለሞታዪቱ የሐሳዊ-መሢሕን ከተማና መንግሥት ታመለከታለች፤ ይህም ሐሳዊ-መሢሕ በመጨረሻው ዘመን ዓለሙን በእግዚአብሔር ላይ ወደሚፈጸም ግልጽ ዓመፅ የሚመራው ነው። ይሁንና ጋለሞታዪቱ የጋለሞታዎች እናት ተብላለች። በታሪክ ሁሉ፣ ከእርስዋ ውጭ የሆኑና የእርስዋን ባሕርይ የያዙ ሌሎች ከተሞችና ሕዝቦች ነበሩ። በዮሐንስ ዘመን ለነበሩ ክርስቲያኖች፣ ጋለሞታዪቱ የሮም መንግሥት ርእሰ ከተማ የሆነችው ሮም ነበረች። ለሌሎች ደግሞ ኒውዮርክ፣ ወይም ለንደን ወይም አዲስ አበባም ልትሆን ትችላለች። ክርስቲያኖች ለእግዚአብሔር ያላቸውን ቀዳሚ ታማኝነት እንዲክዱ

የሚያበረታታ ማንኛውም ዓይነት ፖለቲካዊ ወይም ሃይማኖታዊ መዋቅር ካለ፣ ከጋለሞታዪቱ ልጆች አንዱ ነው ማለት ነው።

ጋለሞታዪቱ «የምድር ርኩሰት»ም ተብላለች። ይህም ማለት ጋለሞታዪቱ በምድር ላይ የሚፈጸም ክፋት በተለይ፣ የጣዖት አምልኮ፣ ምንጭ ነች ማለት ነው። የጣዖት አምልኮ ሲባል፣ ዛፎችን፣ ድንጋዮችን፣ ተፈፎችን፣ መላእክትን፣ ወዘተ... ማምለክ ብቻ እንዳልሆነ ልብ በል። አንድን ነገር ከእግዚአብሔር በላይ በወደድን ጊዜ ሁሉ፣ የጣዖት አምልኮ ተግባር እናከናውናለን። ከእግዚአብሔር አስበልጠን ከወደድናቸው፣ ትምህርት፣ ሀብት፣ ዝና፣ ሥልጣን ወይም ቤተሰቦቻችን ጣዖታት ሊሆኑብን ይችላሉ።

ሸ. ጋለሞታዪቱ በቅዱሳን ደም ሰክራ ነበር - በዚህ ስፍራ ከቀረበው መግለጫ የምንመለከተው፣ እስኪሰክር ድረስ መጠጣቱን የሚቀጥል ሰው ምስል ነው። መንፈሳዊቷ ጋለሞታ የእግዚአብሔር ሕዝብ ጠላት ነበረች። ለሞታቸው ምክንያት የሆነችውና በአይዞህ ባይነት ጭፍጨፋውን የምትቀጥለውም እርሷው ነበረች። ብዙ የወይን መጠጥ ወደ ስካር እንደሚመራ ሁሉ፣ የእግዚአብሔርን ልጆች ደም አብዝቶ ማፍሰስ፣ ይህችን ጋለሞታ ወደ ታላቅ ደስታ መራት።

በዚህም ስፍራ በስደት ጊዜ ከእውነተኛ የእግዚአብሔር ልጆች የሚጠበቀው ምላሽ ፍንጭ ተመልክቷል። ቅዱሳን ኃጢአት ፈጽመው የማያውቁ ሰዎች አይደሉም፤ ይልቁንም፣ ቅዱሳን በኢየሱስ ደም ከኃጢአታቸው የነጹ ሁሉ ናቸው። ይሁንና፣ በእግዚአብሔር ዓይኖች ፊት በቅዱሳን የሚታወቁት የኢየሱስን ምስክርነት የሚጠብቁ አማኞች ናቸው። ዮሐንስ ክርስቲያኖች የእግዚአብሔር ልጆች ከሆኑ የጋለሞታዪቱ ጠላቶች መሆናቸውን በመግለጽ ያስጠነቅቃቸዋል። እንደ ወይን ዘለላ ትረግጣቸውና ደማቸውን ትጠጣሉ። በመሆኑም፣ የክርስቲያኖች ሞት የተለመደ ነገር ይሆናል።

ክርስቲያኖች ይህንኑ እውነት በመገንዘብ፣ ከመፍራትና የኢየሱስን ምስክርነት ከመደበቅ ይልቅ ወንጌሉን በማወጅ ለክርስቶስ ያላቸውን ታማኝነት ማሳየት ይገባቸው ነበር። አንድ ሰው እምነቱን ለመደበቅ ቢሞክርና ሳይመሰክር ቢቀር፣ ከጋለሞታዪቱ ጎን መሰለፉ ነውና፣ በምዕራፍ 18 እንደምንመለከተው፣ የጥፋቷ ተካፋይ ይሆናል።

8ኛ ጥያቄ፤ ሀ) ይህ ክፍል ስለ መንፈሳዊ አመንዝራነት ምን ያስተምረናል? ለ) ከዚህ ክፍል የተማርሃቸው ሌሎች ትምህርቶች ምንድን ናቸው?

«ይህች ጋለሞታ ማን ናት?» በዚህ ምንባብ አተረጓጎም ላይ አንድ ሰው ከሚኖረው አቋም አኳያ፣ ለዚህ ጥያቄ በምላሽነት የሚቀርቡ የተለያዩ አሳቦች አሉ።

1. ጋለሞታዪቱ ሮምን ታመለክታለች። ይህች ከተማ የሮም መንግሥት ርእሰ ከተማ፣ የቀድሞዋ ቤተ ክርስቲያን ታላቅ ጠላት ስትሆን፣ አውሬው የሮም መንግሥት ነው። በኋላ የምንመለከታቸው ሰባት

ተራራዎች የሮም ከተማ የተመሠረተችባቸውን ሰባት ተራሮች ያመለክታሉ። አሥሩ ቀንዶች (ነገሥታት)፤ የሮምን መንግሥት የክልል አስተዳዳሪዎችን ያመለክታሉ። የቀድሞዎቹ ክርስቲያኖች ብዙውን ጊዜ ሮምን ለመግለጽ «ባቢሎን» በሚለው ስም ይጠቀሙ ነበርና፤ እንዳንድ ሰዎች የሐንስ የሮምን መንግሥት እንደሚያመለክት ያስተምራሉ።

2. ጋለሞታዪቱ የመጨረሻው ዘመን ዓለም-አቀፋዊ የሐሰተኛ ሃይማኖት መዋቅር ተምሳሌት ነች - ሴቲቱ ሁልጊዜም ሃይማኖታዊ መዋቅር እንደምታመለከት ሆና ተስላለች። ይህ የመጨረሻው ዘመን የሐሰተኛ ሃይማኖት መዋቅር፤ ለባልዋ ታማኝ የመሆን ኃላፊነት እያለባት ኃላፊነቷን እንዳንደለች ሴት ሆኖ ተገልጾአል። ጋለሞታዪቱ የሕዝቡን ፍቅር ከእግዚአብሔር ላይተው ወደ ራሳቸውና ወደ ሰይጣን ለመመለስ የሚፈልጉትን፤ የዓለምን ክፉ መዋቅሮች፤ በርካታ ሃይማኖቶች ታመለከታለች። ምንም እንኳ ይህ ሐሰተኛ አምልኮ በሁሉም ትውልድ የሚታይ ቢሆንም፤ በመጨረሻው ዘመን በበለጠ በመደራጀት በዓለም ሕዝቦች ሁሉ ተቀባይነትን ያገኛል። ምዕራፍ 17 በሐሰተኛ ሃይማኖታዊ መዋቅር ላይ ሲያተኩር፤ ምዕራፍ 18 በሐሳዊ-መሢሕ ፖለቲካዊ ርእሰ-ከተማ ላይ ያተኩራል።

የታላቂቱ ከተማ ክፉ ተግባር ለዓለም ሰውር የሆነ ምሥጢር ነው። እንዳንዶች የመጨረሻው ዘመን ሃይማኖት በማለት የሚጠሩት የሐሰተኛ ሃይማኖት ወይም ቤተ ክርስቲያን ተከታዮች፤ እግዚአብሔርን የሚያገለግሉ እየመሰላቸው ይሳሳታሉ። ይህ የሐሰት ሃይማኖት፤ ታላቅ ሃይማኖት በመምሰል፤ ብዙዎችን ያታልላል፤ ይሁንና ትምህርቷ መንፈሳዊና ሥነ-ምግባራዊ ዝቅጠት የሞላበት ይሆናል። የጋለሞታዪቱ ገዥ ሁለት ቀንዶች ያሉት አውሬ ሲሆን፤ ይህም በምዕራፍ 13 የተመለከትነው ሐሰተኛ ነቢይ ነው። እርሱም በታላላቅ ምልክቶችና ተአምራት ዓለምን በማሳት፤ ሰዎችን ለሐሳዊ-መሢሕ ያሰግዳል።

ጋለሞታዪቱ ስለተቀመጠችበት አውሬ የተሰጠው መግለጫ፤ ሐሳዊ መሢሕ መሆኑን ያሳያል (12:3፤ 13:1)። ምናልባት ይህ ተምሳሌት፤ ዛሬ በርካታ መንግሥታት የመንግሥት-ሃይማኖታቸውን እንደሚደግፉ ሁሉ፤ ጋለሞታዪቱ ወይም ሐሰተኛዪቱ ቤተ ክርስቲያን በሐሳዊ-መሢሕ የፖለቲካ መዋቅር ድጋፍ እንደሚደረግላት ያመለክታል።

ከሐዲዋ ቤተ ክርስቲያን እና የ10 መንግሥታት ኮንፌዴሬሽን መሪ የሆነው ሐሳዊ-መሢሕ ለጊዜው አብረው የሚሠሩ ይመስላል። ሐሰተኛዪቱ ቤተ ክርስቲያን፤ ሐሳዊ-መሢሕና መዋቅር ዓለምን እንደሚያድን በማሰብ፤ ሰዎች የሐሳዊ-መሢሕን መንግሥት መርሆዎች እንዲከተሉ ተግባራት ሰጥቶታል። በዚህም ምክንያት ሐሳዊ-መሢሕ ቤተ ክርስቲያን ከሥልጣኑ እንድትካፈል ያደርጋል። ይሁንና፤ የሴቲቱ አገልግሎት ሲያበቃ በጊዜው በቂ ሥልጣን ያለው አውሬ፤ ይረዳው በነበረው ሃይማኖታዊ መዋቅር ላይ በመዝመት ያሸንፋል። በዚህ ጊዜ ኃይሉ አስተማማኝ ደረጃ ላይ ስለ ደረሰ፤

የራሱን የአምልኮ መዋቅር ለመመሥረትና የአምላክነቱን ስፍራ ወስዶ ለመመለከት ይፈልጋል (17:16፤ 2ኛተሰ. 2:4)።

3. ጋለምታዬቱ የሰይጣናዊ ማታለልና የሐሰተኛ አምልኮ ሁሉ ተምሳሌት ነች።

በብሉይ ኪዳን ዘመን ለነበሩ እስራኤላውያን፣ ከጣዖት አምልኮቷ የተነሣ ባቢሎን ጋለምታ ነበረች። በዮሐንስ ዘመን ለነበሩ ክርስቲያኖች፣ ሮም ሰዎች ለቋሣር እንዲያመልኩ በመጠየቁ ጋለምታ ነበረች። በመጨረሻው ዘመን፣ የሐሳዊ-መሢሕ መንግሥት ለመመለከት በመፈለጉ ጋለምታ ይሆናል። እንዲያውም፣ በሁሉም ትውልድና በሁሉም አገር የዚህች ጋለምታ ሴት ልጅ ትኖራለች። ይህች ጋለምታ ሐሰተኛ ሃይማኖት ወይም የዓለምን ፍቅር በመጠቀም፣ ክርስቲያኖችን ከኢየሱስ ጋር ካላቸው ፍጹም ኅብረት ለመነጠል ትፈልጋለች። ይህንንም የምታደርገው ሰዎች የዓለምን ክፉ ዘይቤ እንዲከተሉ በመምራትና የጊዜውን ሐሰተኛ ሃይማኖት በማቅረብ ነው።

ከረዥም ጊዜያት በፊት፣ ባቢሎናውያን የእግዚአብሔር ሕዝቦች የሆኑትን አይሁዶች እንደ ገደሉ ሁሉ፣ በማንኛውም ጊዜ የእግዚአብሔርን ሕዝብ ለማጥፋት የሚፈልግ ሃይማኖታዊ ወይም ፖለቲካዊ ድርጅት ጋለምታ ነው። ሐሰተኛ ሃይማኖታዊ መዋቅሮችና የቤተ ክርስቲያን ፖለቲካዊ ጠላቶች ለዘላለም የሚኖሩ ቢመስሉም፣ በምዕራፍ 18 እንደምንመለከተው፣ እግዚአብሔር እነርሱንና መንፈሳዊ የጣዖት አምልኮዎችን ሙሉ ለሙሉ ያጠፋቸዋል።

9ኛ ጥያቄ፤ በ2ኛ ቆሮንቶስ 11:2፤ ጳውሎስ ቤተ ክርስቲያንን እንደ ንጽሕት ድንግል ለክርስቶስ ሊያቀርብ እንደሚፈልግ ይናገራል። ሀ) ቤተ ክርስቲያን እንደ ጋለምታ ልትረክስ የምትችልባቸውን መንገዶች ዘርዝር። በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ይህ ክስተት ሲፈጸም ያየኸው እንዴት ነው? ለ) የቤተ ክርስቲያን መሪዎች፣ እንደ ጳውሎስ ምእመኖቻቸውን ነውር እንደሌለባት ድንግል ለክርስቶስ ለማቅረብ ምን ማድረግ ይችላሉ?

መንፈሳዊ አመንዝራነት ለሁሉም ክርስቲያንና ለሁሉም ቤተ ክርስቲያን አደገኛ ነው። እንደ ክርስቶስ ሙሽራ፣ እርሱን ብቻ ማፍቀር አለብን። ይሁንና፣ ዓለምን ስናፈቅር፣ ወይም በሐሰተኛ ትምህርት ስንጠመድ፣ ወይም የሰይጣንን ውሸቶች ስንሰማና ልባችን ከኢየሱስ ሲሠረቅ፣ በመንፈሳዊ አመንዝራነት ወድቀናል ማለት ነው። እንደ ወሲብ ኃጢአት፣ በመንፈሳዊ አመንዝራነት ከመቅጽበት አንወድቅም። መልካም ትምህርት፣ ጥሩ ቤት፣ ጥሩ ሥራ በመመኘት በቀስታ እንጀምርና አንድ ቀን እንዚህ ነገርን ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ካለን ግንኙነት ይበልጡብናል። መልካም የመሰለንም ነገር በመንፈሳዊ አመንዝራነት ውስጥ አዝቅጦን ያልፋል። ኢየሱስ ክርስቶስን ከማንኛውም ነገር በላይ እንደምትወድ ለማረጋገጥ፣ ዛሬ ልብህን መርምር።

በራእይ መጽሐፍ ውስጥ ከምናገኛቸው ትምህርቶች አንዱ ክፋት እንዴት ራስን እንደሚጎዳ ነው። ክፉ ሰዎችና ክፉ መንግሥታት በአንድነት የሚቆዩት ለጊዜው ብቻ ነው፤ ከዚያም ክፋታቸው ራሱ ወደ መከፋፈል በመጨረሻም፤ ወደ ጥፋት ይነጻቸዋል።

10ኛ ጥያቄ፤ ይህ እውነት ሲፈጸም ያየኸው እንዴት ነው?

ክፉ ጭፍራዎችና ክፉ መሪዎች ለረዥም ጊዜ በአንድነት ይኖራሉ ማለት ዘበት ነው። ለሥልጣን ያላቸው ፍላጎትና ትዕቢት ወዲያው ወደ ግጭትና ጥፋት ይወስዳቸዋል። ክፉ ሃይማኖታዊና ፖለቲካዊ መዋቅሮች ለጊዜው አብረው ሊሠሩ ቢችሉም፤ የኃይል ግጭት ይነሣና፤ የአንደኛው ወይም የሁለቱም ኃይል ያክትማል። ዛሬ ታላቂቱ ጋለሞታ ከአውሬው ጋር ተዋግታ እንደምትጠፋ እንመለከታለን። እግዚአብሔር በዓለም ውስጥ ክፋትን በመቆጣጠር ከሚሠራባቸው መንገዶች አንዱ፤ ክፋት ራሱን እንዲያጠፋ በማድረግ ነው። በመጨረሻው ዘመን፤ እግዚአብሔር ሐሰተኛ ሃይማኖታዊ አምልኮት ለማጥፋትና የኋላ ኋላም ኃይሉን የሐሳዊ መሢሕ መንግሥት ለማውደም፤ ይህንኑ ዘዴ ይጠቀማል።

11ኛ ጥያቄ፤ ራእይ 17:7-18 አንብብ። ሀ) በራእይ 17:8 አውሬው የተገለጸው እንዴት ነው? ይህ ምን ማለት ይመስልሃል? ለ) የማያምኑ ሰዎች ለአውሬው የሚኖራቸው ዝንባሌ እንዴት ያለ ነው? ሐ) ሰባቱ ራሶች የሚያመለክቱአቸው ሁለት ነገሮች ምንድን ናቸው? መ) ሰባቱ ራሶች ምን ይደርስባቸዋል? ሠ) ስለ ስምንተኛው ንጉሥ የተነገረው ምንድን ነው? ረ) አሥሩ ቀንዶች የተገለጹት እንዴት ነው? ሰ) አሥረኛ ቀንድ ምን ይሆናል? ሸ) በራእይ 17 መጀመሪያ፤ ጋለሞታዬቱ የት ነበረች? ይህ ስለ ግንኙነታቸው ምን የሚያሳይ ይመስላል? ያ ግንኙነት ምን ሆነ? ለጋለሞታዬቱ ምን አደረጉላት? ቀ) አሥሩን ነገሥታት እንደሚቆጣጠርና ለአውሬው ሥልጣናቸውን እንዲሰጡ እንደሚያስማማቸው የተገለጸው ማን ነው? ይህ ስለ እግዚአብሔር ምን ያስተምረናል?

የሐንሰ ታላቅ ነቢይ ቢሆንም ቅሉ፤ ይህች ጋለሞታ ምን እንደምትወክል አላወቀም ነበር። በጣም እንደተደነቀም ተገልጿልናል። እኛም እነዚህ ራእዮች ስለሚወክሉት ነገር እርግጡን ስለማናውቅ፤ በዚህ እንጽናናለን። ለአንዳንድ የብሉይ ኪዳን ነቢያት እንደ ተደረገው (ዘካ. 1:8-9)፤ አንድ መልአክ፤ ይኸውም የጽዋ ፍርዶችን ከያዙት ቀደም ሲል ከዮሐንስ ጋር የተነጋገረው፤ ራእዩን ይተረጉምለታል። ትርጓሜው ጥቂት ብቻ ስለ ጋለሞታዬቱ ነካክቶ፤ በአውሬው ላይ ያተኩራል። ሁኔታው ሲታይ፤ ጋለሞታዬቱና አውሬው እጅግ በቀረበ መልኩ ከመዛመዳቸው የተነሣ፤ አንደኛውን ያለሌላው ለመረዳት የማይቻል ይመስላል። ይህንን ክፍል መተርጎም በጣም አስቸጋሪ ነው። እነዚህ ክስተቶች ከመፈጸማቸው በፊት፤ ሙሉ ለሙሉ ላንረዳቸው እንችላለን። ይሁንና፤ ክስተቶቹ ከተፈጸሙ በኋላ፤ በግልጽ ሊታየን ይችላል።

ይህም የክርስቶስን የመጀመሪያ መምጣት በተመለከተ አስቸጋሪዎች እንደነበሩትና በኋላ ግን ግልጽ እንደሆኑት አንዳንድ ምንባቦች መሆኑ ነው።

1. ስለ አውሬው የተሰጠ አጠቃላይ ገለጻ (17:8)–

አውሬው ከጋለምታዬቱ የበለጠ አስፈላጊነት ስለነበረው መልእክተኛው የሆነው የተመለከተውን አውሬ በመግለጽ ማብራሪያውን ይጀምራል። ይህ ክፍል በምሑራን መካከል ከፍተኛ ውይይትና ውዝግብ አስከትሏል። ብዙዎቹ በራእይ ውስጥ የሚገኙትን ሁሉ በስም ለማመልከት ፈልገዋል፤ እንደ ኔሮ ያሉትን ነገሥታትና እንደ ሮም ያሉትን ውስን የዓለም መንግሥታት የዚህ ትንቢት ፍጻሜ አድርገው ይወሰዳሉ። ይሁንና፣ ምንም እንኳ ይህ ክፍል እውነታ ሊኖረው ቢችልም፣ የሐንስን ይበልጥ ያሳሰበው ከዓለም መንግሥታትና መሪዎች በስተ ጀርባ ያለውን መንፈሳዊ እውነታ መግለጹ እንጂ፣ እነማን እንደሚገዙ መተንበዩ እንዳልሆነ ልናስተውል ይገባል። በይበልጥ ያሳሰበው ብዙውን ጊዜ የዓለም መንግሥታትና መሪዎች፣ ሰይጣን ከእግዚአብሔር ጋር በሚያደርገው ትግል በመሳሪያነት እንደሚያገለግሉት ማሳየቱ ነው።

ሀ. «አስቀድሞ ነበረ፤ አሁንም የለም፤ ከጥልቁም ይመጣ ዘንድ አለው፤ ወደ ጥፋትም ይሄዳል» የሐንስ ይህ የሚመጣው አውሬው፣ ሐሳዊ-መሢሕና፣ መንግሥቱ ክርስቶስንና የእግዚአብሔርን መንግሥት ለመምሰል እንደሚፈልግ ለማሳየት ይህንን ቋንቋ ይጠቀማል።

የሐንስ የትኛውን አውሬ እያመለከተ ነው? ይህ የሐንስ የሚያመለከተው አውሬ፣ በምዕራፍ 13 የተመለከተው እንደሆነ ጥርጥር የለውም። የሐንስ ከጥልቁ የሚወጣውን የዘንዶውን ሰይጣንና በመጨረሻው ዘመን በዓለም ላይ የሚገዛውን ከባሕር የወጣ አውሬ ማለትም የሐሳዊ መሢሕ ራእይ ማለትም የሐሳዊ-መሢሕ ራእይ የሚቀላቅል ይመስላል።

የሐንስ የአውሬውን ከጥልቁ መውጣት በመናገር የዚህን አውሬ የኃይል ምንጭ ያስታውሰናል። ኃይሉ የሚመጣው ከጥልቁ ከወጣው ከዘንዶው ሰይጣን ነው (9:11)። የሐንስ በተጨማሪም፣ ይህ አውሬ ወደ ጥፋት እንደሚሄድ ይናገራል፤ ይህም የአውሬው ሕይወትና ሥልጣን ጊዜያዊ ብቻ እንደሆነና ሙሉ ለሙሉ የሚጠፋበትም ቀን እንደ ተቀጠረለት ያሳያል።

የሐንስ አውሬው ከዚህ ቀደም እንደ ነበረ ሲናገር፣ ታሪካዊ አመጣጥ እንደ ነበረው ያሳያል–አስቀድሞ በምድር ላይ ይኖር ነበር። አሁን የለም የሚለው የሐንስ መጽሐፉን በሚጽፍበት ጊዜ፣ አውሬው በምድር ላይ እንዳልነበረ ያሳያል። ወደ ፊት እንደሚመጣ የሚናገረው ክፍል ደግሞ፣ ያ አውሬ በምድር ላይ ዳግም ለለሚገለጽበት ሁኔታ ያስረዳል።

ይህ አውሬ በአራት የተለያዩ መንገዶች ተተርጉሞአል። በመጀመሪያ፣ ብዙ ሰዎች ይህ ንጉሥ እውነተኛ ሥጋዊ አካል ያለውን መሪ እንደሚያመለክት ያስባሉ። የሐንስ በዘመኑ ቀዳሚ የክፉ ንጉሥ ምሳሌ የነበረውን ኔሮን እንደሚያመለክት የሚያስቡ አንዳንድ ምሑራን አሉ። ይህ

ሰው በሮም ላይ ይገዛ የነበረ ሲሆን፤ ዮሐንስ መጽሐፉን በሚጽፍበት ጊዜ፤ ሞቶ ነበር። ይሁንና፤ እርሱ ወይም እርሱን የሚመስል ሌላ ሰው ተነሥቶ ዳግም በክርስቲያኖች ላይ ስደት ያመጣ ነበር። ዮሐንስ በዘመኑ በሥልጣን ላይ የነበረው ዶሚቲያን እንደ ኔሮ ዓይነት ክፉ አመለካከት የነበረው፤ የኔሮ ዳግም-ተሠገም (ሪኢንከርኔሽን) በመግለጽ፤ ክርስቲያኖችን ስለሚመጣው ስደት እያስጠነቀቃቸው ሊሆን ይችላል። ይህም ሆኖ፤ እግዚአብሔር ስለሚያጠፋው፤ የሚያሳድድበት የጊዜ ርዝመት አጭር እንደሆነ ልብ ማለት ይገባቸው ነበር።

ሌሎች ይህ የመጨረሻውን ዘመን፤ ወይም ሐሳዊ-መሢሕን እንደሚያመለክት ይናገራሉ። ሐሳዊ-መሢሕ በምድር ላይ ቢገዛም፤ እንድቀን ይገደላል። ክርስቲያኖች እርሱ በመሞቱ መደሰት ሳይሆን፤ ከሙታን ተነሥቶ ዳግም በምድር ላይ ጥፋትን እንደሚያስከትል መገንዘብ ነበረባቸው። ይህ ሕዝቦችን ሊያመለክት ስለማይችል፤ የሕዝቦቹ መሪ የሚሆነውን ግለሰብ፤ ሐሳዊ-መሢሕ በራእይ 13:1 እንደ አውሬው ተገልጾአል። ክርስቶስ በድል ሲመለስ፤ ሐሳዊ-መሢሕ ወደ እሳት ባሕር ይጣላል (19:20)።

ሁለተኛ፤ ሌሎች ሙሉራን ዮሐንስ የሚናገረው ስለ መንግሥታት እንጂ፤ ስለ ግለሰብ መሪዎች እንዳልሆነ ይናገራሉ። ዮሐንስ በሮም መንግሥት ዘመን ይኖር ነበር። ይሁንና፤ ዮሐንስ በእርሱ ዘመን የነበረው የሮም መንግሥት አንድ ቀን እንደሚጠፋ በትንቢት ዓይን ተመለከተ። ይህም ዮሐንስ ከሞተ ከ 300 ዓመታት በኋላ ተፈጽሞአል። ይህም ሆኖ፤ ዮሐንስ፤ አንድ ቀን ከቀድሞው የሮም መንግሥት አንዳንዶች «የታደሰው የሮም መንግሥት» የሚሉት የአገዛዝ አካል እንደሚመጣ ያውቅ ነበር። ይህም የመጨረሻ የዓለም መንግሥት፤ በሕዝቦች ሁሉ ላይ በሚገዛው በሐሳዊ መሢሕ ይመራል። ዳሩ ግን ሐሳዊ መሢሕና የታደሰው መንግሥቱ በኢየሱስ ክርስቶስ መመለስ ድል ይሆናል።

ሦስተኛ፤ አንዳንድ ሙሉራን ዮሐንስ አውሬውን በክፋት ተምሳሌትነት እየተጠቀመ እንደሆነ ያስባሉ። ዮሐንስ ለክርስቲያኖች በታሪክ ሁሉ ክፋት የሚያይልበት ጊዜ እንደሚመጣ እያስጠነቀቀ ነበር።

ከዚያም ክፋት ድል የተመታበትና ሙሉ ለሙሉ የጠፋ የሚመስልባቸው ሌሎች ጊዜያት ይመጣሉ። ይሁንና፤ ክፋት ሁልጊዜ የሚያቆጠቁ ሲሆን፤ ከቆውንም ሙሉ ለሙሉ አይጠፋም- በመጨረሻው ዘመን ለኢየሱስ ክርስቶስ እስኪመጣና ክፉ አድራጊዎችን ሁሉ እስኪያጠፋ ድረስ!

አራተኛ፤ ሌሎች ሙሉራን ዮሐንስ ሦስት የታሪክ ደረጃዎችን እንደሚያመለክት ያስባሉ። ኢየሱስ ክርስቶስ ወደ ምድር ከመምጣቱ በፊት፤ ሰይጣን በዓለም ላይ ሙሉ ሥልጣን ነበረው። እንደ ዓመፀኛ ንጉሥ ሆኖ ይሠራ ነበር (« ነበር» ሉቃስ 4:6)። ዳሩ ግን ኢየሱስ ክርስቶስ ወደዚህች ምድር መጥቶ በመስቀል ላይ ሲሞት፤ ሰይጣንን ድል በመንሣት ሥልጣኑን ወሰደ («አሁን የለም»- ዕብ. 2:14-15)። ይህም ሆኖ፤ ዮሐንስ በመጨረሻው ጊዜ ሰይጣን ኃይሉና ሥልጣኑ ተመልሶለት ለጥቂት ጊዜ እግዚአብሔርንና

ሕዝቡን እንደሚቃወም በመግለጽ ክርስቲያኖችን ያስጠነቅቃል («ወደፊት የሚመጣ»- ራእይ 12:12፤13:5፤ 20:3)። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ዳግም በሚመለስበት ጊዜ፥ ሰይጣን ሙሉ ለሙሉ ይጠፋል።

ምንም እንኳ እነዚህ አመለካከቶች የተወሰነ እውነት ቢኖራቸውም፥ ይህንኑ አውሬ ትክክለኛ መሪ እንደሚያመለክት አድርጎ መተርጎም ከሁሉም የተሻለ ነው፤ ይህም መሪ በመጨረሻው ዘመን በዓለም ላይ የሚገዛው ሐሳዊ መሢሕ ነው። እጅግ የከፋ የዓለም መሪዎች የዚህ አውሬ ምሳሌዎች ቢሆኑ፥ በመጨረሻው ዘመን ሐሳዊ-መሢሕ የዚህ ትንቢት ሙሉ ፍጻሜ ይሆናል።

ለ. ሰማቸው በሕይወት መጽሐፍ ያልተጻፈላቸው ሰዎች፥ በአውሬው ይደነቃሉ-

በመጨረሻው ዘመን፥ ሐሳዊ መሢሕ ሞቶ የተነሣ በማስመሰል፥ ብዙዎቹን የዓለም ሕዝቦች ለራሱ ያሰግዳል። በዚህም ሐሳዊ-መሢሕ በእግዚአብሔር ላይ በሚፈጽመው ዓመፅ ይተባበሩታል። በአውሬው መታለላቸውም፥ በኢየሱስ የሚያምኑ እውነተኛ አማኞች እንዳልሆኑ፥ ሰማቸውም በሕይወት መጽሐፍ ውስጥ እንዳልተጻፈ ያመለክታል። የሕይወት መጽሐፍ ሰማያዊ ዜጎች የሆኑ የእግዚአብሔር ወንዶችና ሴቶች ልጆች የሚመዘገቡበት ነው (ራእይ 13:8፤ 17:8)።

በዚህ ስፍራ፥ ዮሐንስ ሦስት አስፈላጊ እውነቶችን ያስተምረናል፡- በመጀመሪያ፥ ኢየሱስ ክርስቶስ የሚያምኑና የእግዚአብሔር ንብረት የሆኑ ሰዎች በሰማይ በሚገኘው መጽሐፍ ውስጥ ተመዝግበዋል- የሕይወት መጽሐፍ!

ሁለተኛ፥ እግዚአብሔር ገና ከመጀመሪያው የሚያምኑትን ሰዎች ያውቅ ነበር፤ በመሆኑም፥ እግዚአብሔር ዓለምን ከመፍጠሩ አስቀድሞ፥ ሰማቸው የእግዚአብሔር ልጆች ወደሚመዘገቡበት መጽሐፍ ውስጥ ገብቶአል። ክርስቶስ ከዘላለም ዘመን ጀምሮ፥ ማን እንደ መድኃኒት አድርጎ እንደሚቀበለውና በቤተሰቡ ውስጥ ዳግም እንደሚወለድ ያውቅ ነበር። አስቀድመን እንደተመለከትነው፥ ኢየሱስ ክርስቶስ ከዓለም ፍጥረት በፊት የተሠዋ በግ ነበር (13:8)። ዛሬ ልጆቹ እንደ መሆናችን፥ ከዓለም ፍጥረት በፊት እንደ ሰማያዊ ዜጎች የተመዘገብነው እኛው እንደሆንን እንመለከታለን።

ሦስተኛ፥ ዮሐንስ የሐሰተኛ ትምህርትን ማታለል የሚከተሉ ሰዎች፥ የእግዚአብሔር ልጆች እንዳልሆኑና ሰማቸውም በሕይወት መጽሐፍ ውስጥ እንዳልተጻፈ እንደሚያረጋግጡ ያስጠነቅቀናል፤ በተለይም በአውሬው ሐሳዊ-መሢሕ የሚደነቁ ሰዎች ይህንኑ በተግባር ያሳያሉ።

12ኛ ጥያቄ፤ ሀ) ስለ አማኞች ዘላለማዊ ደኅንነት ከዚህ ስለ ሕይወት መጽሐፍ ከተገለጸው እውነት ምን እንማራለን? ለ) እግዚአብሔር ከዓለም ፍጥረት በፊት ከአማኞች ጋር ስለነበረው ግንኙነት ምን እንማራለን? ሐ)

ክርስቲያኖች ነን ስለሚሉትና፥ ጳጳሩ ግን ባለማጃረጥ የሐሰትን ትምህርት ስለሚከተሉ ሰዎች ደኅንነት ምን እንማራለን?

2. ስለ ሰባቱ የአውሬው ራሶች የተሰጠ ገለጻ (17:9-11)።

ክርስቲያኖች አውሬው የሚናገረውን ለመረዳትና ለመለየት መለኮታዊ ጥበብና መገለጽ እንደሚያስፈልጋቸው ካሰበ በኋላ፥ መልአኩ ስለ አውሬው የሚሰጠውን ገለጻ ይቀጥላል። በመሆኑም፥ የአውሬውን ሰባት ራሶች እንደሚከተለው ይገልጻል፡-

የአውሬው ሰባት ራሶች ሁለት ትርጉሞችን ይሰጣሉ፡- በመጀመሪያ፥ ጋለሞታዪቱ የተቀመጠችባቸውን ሰባት ኮረብታዎች ወይም ተራራዎች ያመለክታሉ። ይህም ማለት፡-

ሀ) በብሉይ ኪዳን ዘመን ብዙውን ጊዜ ተራራዎች የዓለምን ሥልጣናት፥ ያመለክቱ ስለነበር (ኢሳ. 2:2፤ ኤር. 51:25፤ ዳን. 2:35) አውሬው በሰባት የተለያዩ የዓለም ሥልጣናት ላይ እንደሚገዛ የሚያስረዳ ሊሆን ይችላል።

ለ) ሰባት ሙሉ ሥልጣንን ስለሚያሳይ፥ አውሬው በዓለሙ ሁሉ ላይ ሥልጣን እንዳለው ሊያመለክት ይችላል።

ሐ) በጥንት ዘመን ሮም በሰባት ተራራዎች ላይ ተመሥርታ ስለነበር፥ ይህች ከተማ ሊያመለክት ይችላል። ይህም እጅግ የተለመደው ማብራሪያ ነው። ዮሐንስ ሮም እንደ ጥንታዊቱ የባቢሎን ከተማ የእግዚአብሔር ጠላት እንደሆነች እየገለጸ ሊሆን ይችላል። የሮም ከተማ የአሮጌው ሮማዊ መንግሥት መናገሻ ስትሆን፥ የታደሰው የሮም መንግሥትም ርእሰ-ከተማ ልትሆን ትችል ነበር። ሐሳዊ-መሢሕና ሐሰተኛው ነቢይ ከዚያ ሆነው ይገዙ ይሆናል።

ይህም ሆኖ፥ ሌሎች ምሑራን ይህንን የመጨረሻ አተረጓጎም መቀናቀናቸው አልቀረም። እንደ እነርሱ አባባል፥ ሮም በአዲስ ኪዳን ዘመን እንደ ክፉ ወይም እንደ ክርስቲያኖች ጠላት ሆኖ አልተጠቀሰችም። እንዲሁም፥ ይህ ለሮም ግልጽ ማጣቀሻ ስለሚሆን፥ ምንም ዓይነት ምሥጢር ወይም የራሳችንን ምንነት ለሕዝቡ መግለጽ አያስፈልገውም ነበር። ዮሐንስ ለክርስቲያኖቹ የአውሬውን ማንነት ለመረዳት ልዩ ጥበብ እንደሚያስፈልጋቸው ነግሮአቸው ነበር።

መ) ስለሆነም፥ ሌሎች ምሑራን ይህ ለክፉ ዓለም በተምሳሌነት ሊተረጎም እንደሚገባ ይናገራሉ። ዮሐንስ ምልዓትን ለማመልከት ቁጥር ሰባትን በተምሳሌነት ይጠቀማል። ብዙ ምሑራን፥ ምንም እንኳን ዮሐንስ በዚህ ስፍራ ሮምን የአውሬው ምሳሌ አድርጎ ሊያጫት ቢችልም፥ እንደ እውነቱ ከሆነ በእግዚአብሔርና በሕዝቡ ላይ በተቃዋሚነት የሚነሳውን ማንኛውንም ዓይነት ታላቅ ክፋት እንደሚያመለክት ያስባሉ። በዮሐንስ አእምሮ ውስጥ የነበረችው ሮም ልትሆን ብትችልም፥ ዛሬ የምናያቸውን በርካታ የተለያዩ መንግሥታ ልታመለክት ትችላለች። በተለይም ደግሞ እጅግ የክፉ የሐሳዊ-

መሢሕ ኣገዛዝ የሚሰፍንበትን የመጨረሻውን የዓለም መንግሥት የሚያመለክት ነው።

ሁለተኛ፡ ሰባቱ ራሶች ሰባቱን ነገሥታት ያመለክታሉ። ተምሳሌቱ ከከተማ ወደ ገዥዎች ይቀየራል። ከነዚህ ሰባት ቀንዶች አምስቱ ወድቀዋል (ሞተዋል)፤ አንዱ በሕይወት የሚገኝ ሲሆን፡ አንዱ ገና ወደፊት የሚመጣ ነው። ይህ ሰባተኛው ንጉሥ ለጥቂት ጊዜ ብቻ ይቆያል፤ ከእርሱ ግን ለምንተኛው ንጉሥ ይመጣል። በዚህም አሳብ ምንነት ላይ ምሑራን ይሟገታሉ።

ሀ) እንዳንዶቹ ከአውግስቶስ፡ ጢባሪዮስ፡ ካሊጉላና ኔሮ አንሥቶ፡ ስለ ሰባት የሮም ነገሥታት እንደሚናገር ያምናሉ። ስድስተኛው ንጉሥ ጋልባ ወይም ቪስታሲያን፡ ሰባተኛው ቲቶ ሊሆኑ እንደሚችሉ ይናገራሉ። የዚህ አመለካከት ችግሩ፡ መቼ የሮምን መንግሥት ነገሥታት መቁጠር እንደሚገባና ለአጭር ጊዜ ብቻ የነገሡትን ሦስት ነገሥታት፡ ጋልባ፡ ኦቶና ቪስታሲ፡ ምን ማድረግ እንደሚችሉ አለመታወቁ ነው። የትኛውም የሮም ነገሥታት ዝርዝር ሮሐንስ በዚህ ክፍል ከጠቀሳቸው ነገሥታት ጋር የሚዛመድ አይመስልም።

ለ) ሌሎች ደግሞ፡ በብሉይ ኪዳን ነገሥታት ብዙውን ጊዜ መንግሥታቸውን ይወክሉ ስለ ነበር፡ ሰባቱ ነገሥታት የእግዚአብሔርን ሕዝብ የጨቆኑትን ሰባት የዓለም መንግሥታት እንደሚያሳዩ ያስባሉ። ከነዚህ ውስጥ ግብጽ፡ አሦርያ፡ ባቢሎን፡ ፋርስና ግሪክ አምስቱ የወደቁት ሲሆኑ፡ ሮም በወቅቱ ነበረች። ሰባተኛው መንግሥት በሮምና በመጨረሻው መንግሥት መካከል የሚገኙትን ክፉ መንግሥታት የሚያመለክት ነው። የመጨረሻው መንግሥት ገና ወደፊት የሚመጣው የሐሳዊ-መሢሕ መንግሥት ነው።

ሐ) ሌሎች ምሑራን በበኩላቸው ሮሐንስ ተምሳሌትን እንደሚጠቀምና የተወሰኑ ነገሥታትን እንደሚያመለክት ያስረዳሉ። ሰባት ቁጥርን በመጠቀም፡ ሮሐንስ በአውሬው ውስጥ ያለውን የክፉ ኃይል ምልክት ያመለክታል። ምንም እንኳ ክፉት የማይወገድ ቢመስልም፡ የአውሬው አምስት ራሶች ወድቀዋል፤ ይህም ክፉት ዓቢይ ሽንፈት እንደገጠመውና በቅርቡም ሁለት ቀንዶች ብቻ የቀሩት ክፉት እስከነአካቴው እንደሚወድም ያሳያል።

ይህንን አመለካከት የሚደግፉ ወገኖች፡ ምናልባትም ሮሐንስ አንድ ጥንታዊ የሮም አፈ-ታሪክ እያመለከተ እንደነበረ ይናገራሉ። የክርስ-ምድር ተመራማሪዎች እንደ ወታደር ሰባት ራሶች ካሉት አውሬ ጋር የተዋጋበትን ማኅተም አግኝተዋል። አራቱ ራሶች ወድቀው የጠፉ ሲሆን፡ ሦስቱ ብቻ ቀርተው ነበር። ይሁንና፡ ሦስት ራሶች ብቻ ስለ ቀሩት፡ የአውሬው መሞት ተቃርቦ ነበር።

ምናልባት ሮሐንስ ክርስቶስ በመስቀል ላይ በመሞቱ ከሰይጣን (ክፉት) ሰባት ቀንዶች አምስቱ አስቀድመው እንደወደቁ እየገለጸ ይሆናል፤ ይህም ክርስቲያኖቹ ከሚያውቁት አፈ-ታሪክ የላቀ ነበር። በሕይወት ያለው ንጉሥ፡ ምንም እንኳ ሰይጣንና ክፉት የሞት ውሳኔ የተላለፈባቸው ሲሆንና

ሞታቸውም የማይቀር ቢሆንም፤ አሁንም ሰይጣን ከእግዚአብሔርና ከክርስቲያኖች ጋር ተግባራዊ እንደሚዋጋ ለማሳሰብ ነው። በፍጥነት የሚወገድ («ጥቂት ጊዜ ሊቆይ ይገባዋል») ጦርነቱ ወዲያው እንደሚፈጸም በማሳየት ክርስቲያኖችን ለማጽናናት ነው። ምናልባት ሰይጣን በእግዚአብሔር ሕዝቦች ላይ የሚያካሂደውን ጦርነት ሊያድስና ሊጨምር ይችላል፤ ይሁንና ኢየሱስ የመጨረሻውን ጽዋ በማስጎንጨት፤ ሰይጣንና ክፉትን ሊያጠፋ ተቃርቦ ነበር (20:3÷10)።

አውሬው ከሰባተኛው ንጉሥ የመነጨው ስምንተኛው ንጉሥ እንደሆነና ወደ ጥፋቱ እንደሚሄድ ተገልጿልናል። ይህም ስምንተኛው ንጉሥ በምሑራኑ ዘንድ አጠያያቂ ሆኗል።

ሀ) ዮሐንስ አስቀድመው የነበሩትን ሰባት ነገሥታት የሚያመለክት ከሆነ፤ ምናልባት ዮሐንስ ስምንተኛው ንጉሥ እንደ ኔር ክፉ የነበረው ዶሚቲያን እንደሆነ መግለጹ ይሆናል።

ለ) ዮሐንስ ስለ መንግሥታት እንደሚናገር ካሰብን፤ ይህ የሆነ ውዥንብር ይፈጥራል-ሐሳዊ-መሢሕና መንግሥቱ ሰባተኛ መንግሥት ነው ወይስ ስምንተኛ? ምናልባት ዮሐንስ የሚለው የመጨረሻው ክፉ ንጉሥ፤ ሐሳዊ - መሢሕ፤ ከእርሱ በፊት የነበሩትን ሰባት መንግሥታት ክፉ ባሕርያት ሁሉ እንደሚያጠቃልል ይሆናል-በዚህ ጊዜ የግል ክፉታቸው ሁሉ ወደ አንዱ ሰው፤ ሐሳዊ-መሢሕ ከመሰባሰቡ በቀር።

ሐ) ሰባቱ ራሶች ምናልባት በታሪክ ሁሉ ባቢሎንን-መሳይ ሰይጣናዊ ምሪት የተቸራቸውን አረማዊ ነገሥታትና መንግሥታት ያመለክቱ ይሆናል። የመጨረሻው፤ ማለትም የሐሳዊ-መሢሕ «ስምንተኛው ነው፤ ከሰባቱም አንዱ ነው» (ራእይ 17:11)።

መ) በተምሳሌትነት መልኩ የሚተረጉሙት ደግሞ፤ ዮሐንስ የመጨረሻውን ዘመን ባሕርይ ለማሳየት የክርስትናን ምልክት እየተጠቀመ እንደነበረ ይናገራሉ። በዮሐንስ ዘመን የነበሩ ክርስቲያኖች ሰባት ለስምንት ስፍራ የሚለቅበትን ሁኔታ ተረድተው ነበር፤ ይህም ሊሆን የቻለው፤ ስምንተኛውን ቀን ክርስቶስ ብሉይ ኪዳንን ለመተካት የመጣበት አዲስ ዕለት አድርገው ስለተመለከቱ ነው።

በብሉይ ኪዳን የሳምንቱ ሰባተኛ ቀን ቅዳሜ እንደሆነና፤ ይህም የአይሁዶች የአምልኮ ዕለት እንደነበረ ታስታውሳለህ። ይሁንና፤ ክርስቶስ ከሞት ሲነሣ፤ አርጌው የአምልኮ ሥርዓት በአዲሱ ዕለት (እሑድ) እንዲተካ በማድረግ፤ ከሰንበት ቀጥሎ በሚገኘው ቀን (8ኛ ቀን) ተነሣ። እንደዚሁም፤ ዮሐንስ ለክርስቲያኖች ኢየሱስ አውሬውን ሰይጣን በመስቀል ላይ በመሞት እንዳሸነፈው ያስተምራል። ከእንግዲህ ሰይጣን በዓለም ላይም ሆነ በክርስቲያኖች ላይ ሥልጣን የለውም። ዳሩ ግን አንድ ቀን ከበጉና ከተከታዮቹ ጋር የመጨረሻ ጦርነት ያደርጋል (የሚመጣው ሰባተኛው ንጉሥ)።

በዚህ ክፍል አተረጓጎም ላይ ማንም ትክክለኛ ብያኔ ሊሰጥ አይችልም። ዮሐንስ እነዚህ ሰባት እና ስምንት ነገሥታት እነማን እንደሆኑ በአጽንኦት አያብራራም። ይልቁንም የዓለም መንግሥታት፣ በተለይም ኢየሱስ ክርስቶስ ከመመለሱ ጥቂት ቀደም ብለው የሚገኙ የዓለም መንግሥታት ምን እንደሚመስሉና የሰባተኛውና የስምንተኛው ነገሥታት ዕጣ ምን እንደሚሆን በአንክሮ ያስቀምጣል። እነዚህም ነገሥታት የሚጠፉ ናቸው! ለክርስቲያኖች ስለ መጨረሻው ውጤት ዋስትና ተሰጥቶአቸዋል-ከፋት ማንኛውም ዓይነት መልክ ቢኖረው፣ ሐሰተኛ ሃይማኖቶች (ጋለሞታዬቱ)፣ ወይም ፀረ-ክርስቲያን መንግሥታት (አውሬው) ሙሉ ለሙሉ ይደመሰሱና ኢየሱስን የሚከተሉ ብቻ ይቀራሉ።

13ኛ ጥያቄ፤ ይህ የመጨረሻው ትምህርት፣ ዛሬ በኢትዮጵያ ለሚገኙ ክርስቲያኖች መጽናኛ የሚሆነው እንዴት ነው?

3. ስለ አሥሩ ቀንዶች የተሰጠ ገለጻ (17:12-24)

ዮሐንስ በዚህ ምዕራፍ ውስጥ ቀደም ብሎ የተመለከተው አውሬ፣ ሰባት ራሶችና አሥር ቀንዶች ነበሩት። በመሆኑም፣ መልእክቱ በመቀጠል በአውሬው ላይ የነበሩትን አሥር ቀንዶች ያብራራል። በዳንኤል 7:19-25 እንደሚገኙ የአውሬው ቀንዶች ሁሉ፣ እነዚህም አሥር ቀንዶች አሥር ነገሥታትን ያመለክታሉ። ስለ እነዚህ ነገሥታት በርካታ ነገሮች ተገልጾልናል፡-

ሀ. አሥሩ ነገሥታት ገና ወደፊት የሚመጡ ናቸው። ገና መንግሥታቸውን አልተቀበሉም ነበር።

ለ. አሥሩ ነገሥታት ለአንድ ሰዓት ብቻ መንግሥታቸውን ይቀበላሉ፣ ይህም የሰው ልጅ ጊዜን በሚመለከትበት መንገድ፣ ለአጭር ጊዜ ብቻ መንግሣቸውን የሚያመለክት ይሆናል፤ መንግሥታቸው ለጥቂት ዓመታት ብቻ ይቆያል። ወይም ደግሞ፣ ይህ አጭር ጊዜ ከእግዚአብሔር ዕይታ አንጻር ይሆናል፤ በእግዚአብሔር ዘንድ አንድ ዓመት አንድ ሺህ ዓመታት ያህል ነውና፣ ረዥም ጊዜ ሊሆን ይችላል (2ኛ ጴጥ. 3:8)። በየትኛውም መንገድ ይሁን፣ በዘላለም ብርሃን ሊታይ፣ ነገሥታቱ ለአጭር ጊዜ ብቻ ይነግሣሉ።

ሐ. አሥሩ ነገሥታት ሥልጣናቸውን የሚቀበሉት፣ አውሬው ሥልጣኑን በሚቀበልበት ተመሳሳይ ጊዜ ነው።

መ. አሥሩ ነገሥታት በዓላማቸው ይተባበራሉ። በጋራ በመሥራት፣ አውሬውን በዓለም ላይ በሚገዛበት ተግባር ላይ ይደግፋታል።

ሠ. አሥሩ ነገሥታት ከአውሬው ጋር በመተባበር፣ ከኢየሱስ ክርስቶስና እርሱን ከሚከተሉት ጋር ይዋጋሉ። ይሁንና፣ የጌቶች ጌታና የነገሥታት ንጉሥ በሆነው በኢየሱስ ክርስቶስ ሙሉ ለሙሉ ድል ይመታሉ።

ከእነዚህ ኃይላት ጋር የሚዋጋው ኢየሱስ እንጂ፣ ቅዱሳን እንዳልሆኑ ልብ በል። ኢየሱስ ከእርሱ ጋር የሚዋጉትን ለመቅጣት ሊመጣ፣ የቅዱሳኑን እገዛ አይፈልግም። ኢየሱስ በሰይፍ ያጠፋቸዋል። ይሁንና፣ ታማኝ ተከታዮች

አብረውት ይሆናሉ። ለሠርግ አጃቢነት እንደተጠሩ ሰዎች፤ ኢየሱስ ጠላቶቹን ለማጥፋትና ዘላለማዊ መንግሥቱን ለመመሥረት ሲመጣ፤ ንጉሣቸውን አጅቦው ይሄዳሉ።

አሁንም በቀጥተኛ ትርጉሙ እነዚህን አሥር ነገሥታት መረዳቱና ምን እንደሚያመለክቱ መወሰኑ አስቸጋሪ ነው። ሀ) አንዳንዶች የሮም ታሪካዊ ገዥዎች፤ ወይም በዮሐንስ ዘመን አሊያም ጥቂት ዘግይቶ በሮም ውስጥ በሚገኙ የተለያዩ ክልሎች ላይ ይገዙ የነበሩ አሥር የተወሰኑ ነገሥታት እንደሆኑ ያስባሉ።

ለ) ሌሎች እነዚህ አሥር ነገሥታት የታደሰ የሮም መንግሥት ለመመሥረት ከሐሳዊ-መሢሕ ጋር የሚያብሩ፤ በአውሮፓ የሚገኙ የተወሰኑ አሥር አገሮች ገዥዎች እንደሆኑ ያስባሉ። በዚህ ዘመን ፍጻሜ ላይ፤ ሁለት ብርቱ ኃይላት በዚህች ዓለም ላይ ሥልጣን ይኖራቸዋል። እነርሱም፤ በሐሳዊ-መሢሕ የሚመሩ አሥር መንግሥታትና በሐሰተኛው ነቢይ የምትመራው ከሐዲ ቤተ ክርስቲያን ናቸው። ፈሪሃ-እግዚአብሔር የራቀው ኢኮኖሚያዊ፤ የንግድና ፖለቲካዊ ስምምነት ሥልጣን ይይዛል። በዚህም ጊዜ ወደ ክርስቶስ የሚመለሱ ሰዎች ይሰደዳሉ። በመጨረሻም በዚህ ስምምነት ላይ ፍርድ ይወርዳል። ፖለቲካዊው ፌዴሬሽን ከሐዲቱን ቤተ ክርስቲያን ያጠፋታል። ከዚያም እነዚህ የሐሳዊ-መሢሕን መንግሥት ያጠፋሉ። (በዳንኤል 2:42፤ 44) የምስሉ 10 ጣቶች ሆነው የተገለጹትን አሥር ነገሥታት አስታውሶ ዳንኤል 7:24-28ም እነዚህን አሥር ቀንዶች ነገሥታት አድርጎ ይገልጻል። ዳንኤል 7:24 ሐሳዊ-መሢሕ ሌላ ቀንድ ሆኖ እንደሚመጣ ይነግረናል። ይህም አሥሩ ነገሥታት ሐሳዊ-መሢሕን እንደሚከተሉና በመጨረሻው የሥልጣን ጊዜው እንደሚተባበሩት ከሚያስተምረው ከራእይ 17:12-13 ጋር ይስማማል።)

ሐ) በመጨረሻም፤ የሐንስ ተምሳሌታዊ ቋንቋ እንደሚናገር የሚያስቡ ክፍሎች አሉ። የሐንስ ብዙውን ጊዜ አሥር ቁጥርን የሙላት ምልክት አድርጎ ሲጠቀም ተመልክተናል። ስለሆነም፤ የሐንስ የሚናገረው ስለ አሥር የተወሰኑ ነገሥታት ወይም መንግሥታት ብቻ ሳይሆን፤ ዳሩ ግን በፀረ-ክርስትና አቋማቸው ከሐሳዊ-መሢሕና ከሰይጣን ጋር በመተባበር ኢየሱስንና ተከታዮቹን የሚዋጉትን ገዥዎች ሁሉ ነው። እነዚህም አሥሩ ነገሥታት ባለማቋረጥ ከእግዚአብሔር ልጆች ጋር የሚዋጋውን ክፋት ሁሉ ያመለክታሉ።

መ) አንዳንዶች እነዚህ አሥር ነገሥታት ሰብዓዊ ነገሥታት ሳይሆኑ፤ ከሰብዓዊ መንግሥታት በስተ-ጀርባ የሚቆሙ መንፈሳዊ ገዥዎች፤ ወይም አጋንንት እንደሆኑ ያስተምራሉ (ኤፌ. 6:12)።

ምንም እንኳን የእነዚህ ራሶችና ነገሥታት አተረጓጎም በክርስቲያኖች መካከል አከራካሪ ቢሆንም፤ የክፍሉ ዓቢይ እውነት ግልጽ ነው። አሁን በዓለም ውስጥ አውሬውን የሚመስል ክፋት፤ ከተለያዩ የዓለም ሕዝቦች ድጋፍ እየተሰጠው ይሠራል። ያ አውሬ በዮሐንስ ዘመን በሮም መንግሥት ውስጥ የታየ ሲሆን፤ ዛሬም በበርካታ የዓለም አገሮች ሊታይ ይችላል። ይሁንና፤ በመጨረሻው ዘመን ክፋት በከፍተኛ ደረጃ ይጨምራል። ሕዝቦች

በእግዚአብሔር፣ በእግዚአብሔር ልጆችና ከመጽሐፍ ቅዱስ በቀረቡት እውነቶች ላይ ተባብረው ጦርነት ይከፍታሉ። ይህም ለክርስቲያኖች በጣም የከፋ ጊዜ ስለሚሆን፣ እምነትን ጥሎ ከማንኛውም የአገሩ «አውሬ» ወይም መዋቅር ጋር የመተባበር ፈተና ይበረታል።

ይህም ሆኖ፣ ጦርነቱ ሊበረታ ቢችልም፣ የሚያበቃበት ጊዜ እንዳለው ተገልጿል። አውሬው፣ ነገሥታቱና ሰይጣንና ሞትም ሳይቀሩ ጠላቶች ሁሉ፣ የጌቶች ጌታና የነገሥታት ንጉሥ በሆነው በኢየሱስ ክርስቶስ ድል ይመታሉ። በዚያን ጊዜ፣ ሁለት ወገኖች ብቻ ይኖራሉ- ከዘንዶው፣ የሚተዉና ለኢየሱስ ታምነው የሚቆሙ። እነዚህም ለኢየሱስ የሚታመኑት፣ ኢየሱስ በከፋት ላይ የመጨረሻውን ድል ሲቀዳጅ ከእርሱ ጋር ይሆኑ ዘንድ፣ እግዚአብሔር ከዓለም የጠራቸውና ያመጣቸው ናቸው። በአንድ ወይም በሌላው ወገን እንቆማለን እንጂ፣ አውሬውንና የነገሥታቱን ንጉሥ በአንድ ጊዜ ልናስደስት አንችልም። ዛሬ ሰይጣን የሚያሸነፍ ይመስላል፤ ይሁንና ሌላው ወገን ለዘላለም ያሸንፋል።

14ኛ ጥያቄ፤ ኢየሱስን ለመተው፣ ወይም የኢየሱስም የዓለምም ወዳጅ ለመሆን በምንፈተንበት ጊዜ፣ ይህን እውነት ማስታወስ የሚጠቅመው ለምንድን ነው?

4. በጋለሞታዪቱ፣ በአውሬውና በአሥሩ ቀንዶች መካከል የተደረገ ጦርነት (17:15-18)

በዚህ የአውሬውና የጋለሞታዪቱ ማብራሪያ፣ መልአኩ በአውሬው ላይ ትኩረት አድርጓል። አሁን ደግሞ የመልአኩ አትኩሮት፣ የሐንሰ በአውሬው ላይ ተቀምጣ ባያት ጋለሞታ ላይ ይሆናል።

ሴቲቱ የተቀመጠችባቸው ብዙ ውኃዎች፣ የዓለምን ሕዝቦችና ወገኖች ሁሉ እንደሚያመለክቱ ተገልጿል። በሆነ መንገድ ይህች ጋለሞታ በዓለም ሁሉ ላይ ሥልጣን ነበራት። ይህም ማለት የሆነ ፖለቲካዊ ሥልጣን እንደነበራት የሚያመለክት ሊሆን ይችላል። ይህም ሆኖ፣ በርካታ ምሑራን ዓለም-አቀፋዊ የፖለቲካ መዋቅር እንደነበራት ያስባሉ። በመጨረሻው ዘመን ይህች ጋለሞታ፣ የዓለም ሕዝቦች በርካታ የተለያዩ አማልክትንና ሃይማኖቶችን በማምለክ ፈንታ፣ ኢየሱስ ክርስቶስን የሚያውቁ ሰዎች ሁሉ የሚከተሉትን የአምልኮ መዋቅር ትዘረጋለች።

ይህም ልማት መ-ስሊሞች፣ ስመ-ክርስቲያኖች፣ ቡድኖች፣ የሒንዱ ሃይማኖተኞች፣ ወዘተ... በዚህ ሃይማኖት ሥር ይጠቃለላሉ ማለት ነው። አንዳንድ ክርስቲያኖች፣ የመጨረሻው ዘመን ሃይማኖታዊ መዋቅር በዘመናዊው የዓለም የአብያተ ክርስቲያናት ጉባዔ ውስጥ እንደሚገኝ ያስባሉ። ምንም እንኳን በስም ክርስቲያን ቢሆንም የዓለም አብያተ ክርስቲያናት ጉባዔ (WCC) ወንጌሉን ለዓለም የማስራጨት ፍላጎት የለውም። ይልቁንም፣ «መንገዶች ሁሉ ወደ እግዚአብሔር ያደርሳሉ» በሚል ትምህርት፣ ሃይማኖቶች ሁሉ እንዲተባበሩና በስምምነት እንዲኖሩ

ይፈልጋል። የዚህ ዓይነቱ ትምህርት አንድ ሰው ለደኅንነት በኢየሱስ ማመን ብቸኛ አማራጭ አድርጎ ስለማያቀርብ፣ የክርስትናን መልእክት ያጠፋል። ሰዎች ደህና እንደሆኑ ሲያስቡ፣ በኃጢአታቸው ይሞታሉ። ይህም ሃይማኖት ሃይማኖታዊ የሆኑትን ቡድኖች ሁሉ ሲታገሥ፣ ዳሩ ግን የደኅንነት መንገድ ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ እንደሆነ የሚናገሩትን አይታገሣቸውም። የዚህ ዓይነት ተመሳሳይ መንፈስ በ«አዲሱ ትውልድ» («ኒው ኤጅ») ዓለም- አቀፋዊ እንቅስቃሴ ውስጥ ይታያል።

ይህች ጋለሞታ ወይም የመጨረሻው ዘመን ሃይማኖት፣ በሚሰጣት ድጋፍና ጥበቃ ደስ እየተሰኘች ከሐሳዊ-መሢሕ ጋር ትሠራለች። የጋለሞታዪቱ በአውሬው ላይ መቀመጥም፣ በሆነ መንገድ ጋለሞታዪቱ (ሃይማኖታዊ መዋቅር) ለጊዜው በአውሬው ላይ ሥልጣን እንደነበራት ያሳያል።

15ኛ ጥያቄ፤ ሀ) በክርስትና የእምነት ክፍሎችና በሌሎች ሃይማኖቶች መካከል ትብብር መልካም የሚሆነው እንዴት ነው? ለ) አደገኛ ሊሆን የሚችለውስ እንዴት ነው?

ሐ) እውነተኛ ትብብር ማድረግ የማይቻለው መቼ ነው?

መልአኩ የጋለሞታዪቱን ማንነት በተመለከተ ብዙ ፍንጭ አልሰጠም። ይልቁንም፣ በጋለሞታዪቱ ላይ በሚፈጸመው ነገር ላይ ያተኩራል። መልአኩ በራእዩ ውስጥ የሚገኙትን ነገሮች በተጨማሪ ያብራራል። አውሬውና ከአውሬው ጋር አብረውስ የሚሠሩ አሥሩ ነገሥታት ጋለሞታዪቱን ጠሉዋት። ወዲያውም በእርስዋ ላይ በማመፅ ያጠፋዋታል። ዮሐንስ በብሉይ ኪዳን የጋለሞታዎች አፍቃሪዎች በዓመፅ የሚነሡባቸውን ተዛምዶ በመጠቀም ይህንኑ ሁኔታ ይገልጻል (ሕዝ. 16:39-40፤ 23:25-27)። ውጫዊ ውበቷን ሁሉ በመውሰድ፣ ራቁቷን ያስቀሩአታል። ይህም የመዋዕለ ንዋይ ሀብቷን እንደሚወስዱባት የሚያመለክት ሊሆን ይችላል። ከዚያም ሥጋዋን ይበላላ፤ ይህም እንደ ጨካኝ ውሾች በእርስዋ ላይ በመነሣት፣ ሃይማኖቱን ወደ ፍጻሜ እንደሚያመጡ ያሳያል። በመጨረሻውም፣ በእሳት ያቃጥሉአታል። የጋለሞታዪቱ ፍጹም መውደም!

በራእይ 17 መጀመሪያ መልአኩ ለዮሐንስ፣ የታላቂቱን ጋለሞታ ፍርድ እንደሚያሳየው ገልጿ ነበር። አሁን በራእይ 17:16-17፣ ይህ ቅጣት እንዴት እንደሚፈጸም እንመለከታለን። በምዕራፉ መጀመሪያ አካባቢ በስምምነት የሚሠሩ ይመስላል። ጋለሞታዪቱና አውሬው አንድ ላይ ነበሩ። በመጨረሻ ግን፣ ሐሳዊ-መሢሐና አሥሩ ነገሥታት ጋለሞታዪቱን ጠሉአት።

የዓለም ሃይማኖት የሆነችው ከዳተኛዪቱ ቤተ ክርስቲያን፣ ሐሳዊ-መሢሕ ወደ ሥልጣን ኮርቻ እንዲወጣና ሥልጣኑን እንዲይዝ ትረዳዋለች። ከዚያም ሐሳዊ-መሢሐና አሥሩ ነገሥታት ሃይማኖታዊውን መዋቅር መጥላት ይጀምሩና፣ ሁለቱ ታላላቅ ኃይላት ይጋጫሉ። የሐሳዊ-መሢሐ ፖለቲካዊ መንግሥትና የአሥሩ አገሮች ኮንፌዴሬሽን፣ ጋለሞታዪቱን ከዳተኛ ቤተ ክርስቲያን ያሸንፋታል። ለዚህም ምክንያት የሥልጣን ሽሚያ ሊሆን ይችላል።

ሃይማኖታዊቷ ባቢሎን በርካታ ሥልጣን ስለያዘች፤ ሐሳዊ- መሢሐ ሊያጠፋት ይፈልጋል። ለራሱ ሥልጣን የሚጨብጥበትን ዓላማ እስካገለገለችለት ጊዜ ድረስ ተጠቅሞባት ነበር። አሁን ግን ሥልጣኑ አስተማማኝ ደረጃ ላይ ስለ ደረሰ፤ ሊያስፈራራው የሚችለውን ኃይል ሁሉ ለመፈንገል ያቅዳል። ብቻውን ሊመለከና ከከዳተኞቹ ቤተ ክርስቲያን ጋር ምንም ነገር ሳይካፈል ወደደ። ብቻውንም ይመስል ዘንድ፤ ራሱን ከፍ አድርጎ ይሾማል።

ዮሐንስ በዚህ ስፍራ ሁለት ዓበይት እውነቶች ያስተምረናል። በመጀመሪያ፤ ዮሐንስ ከፋት ሳይቀር፤ ማንኛውም ነገር በእግዚአብሔር ቁጥጥር ሥር እንዳለ በአጽንኦት ይገልጻል። እግዚአብሔር ጋለሞታዬቱን ያጠፋኦት ዘንድ አውሬውንና አሥሩን ነገሥታት እንዴት እንዳሳለባቸው ልብ በል። አሥሩ ነገሥታት ሥልጣናቸውንና መንግሥታቸውን ለአውሬው ሐሳዊ-መሢሐ እንዲሰጡ ያደረገው እርሱ ነው። ጋለሞታዬቱ ሙሉ ለሙሉ በፍርድ እንድትጠፋ፤ አሥሩ ነገሥታትና አውሬው በአንድነት እንዲቆዩ ያደረገው እግዚአብሔር ነው። እግዚአብሔር ቃላቶቹና ዕቅዶቹ የሚፈጸሙለት አምላክ ነው። እግዚአብሔር የዓለም ሕዝቦች ወደ ፈለጉበት መንገድ እንዲሄዱና ያሻቸውን ተግባር እንዲፈጽሙ ለብቻቸው አይተዋቸውም። ሮም ትሁን አሜሪካ፤ ሩሲያም ሆነች ኢትዮጵያ፤ እግዚአብሔር ዓለማዎቹን በውስጣቸው ይፈጽማል።

16ኛ ጥያቄ፤ ይህ ክርስቲያኖች ሊያውቁት የሚገባ አስፈላጊ እውነት የሚሆነው ለምንድን ነው?

ሁለተኛ፤ ከፋት በዓይነተኛ ተፈጥሮው እንዴት ራሱን እንደሚያጠፋ ተገልጿልናል። ዓለምና ሕዝቦቿ ጉዳያቸውን ለማራመድ ጊዜያዊ ቃል ኪዳኖችን ይጋቡ ይሆናል፤ ይሁንና፤ ከሰው ልጅ ልብ ከፋትና ምቀኝነት የተነሣ፤ ወዲያ ይለያያሉ። ምቀኝነትና ጥላቻ ይጀመራል። በመጨረሻው ዘመን የጋለሞታዬቱና የአውሬው ቃል ኪዳን ይፈርሳል። እንዳበዱ ሁለት ውሾች እርስ በርሳቸው ይነካከሱና ይጠፋፋሉ። ይህ እውነት ዛሬም በትክክል ይታያል፤ ይሁንና፤ በተለይ በመጨረሻው ዘመን በስፋት ይታያል። ሐሳዊ-መሢሐ የዓለም ሕዝቦች በሙሉ ከእርሱ ጋርና በእርሱ ሥልጣን ሥር የሚሠሩበት ዘመን ይመጣል። ይሁንና፤ ያ አድነት ዘለቂታ አይኖረውም። ነገሥታት ከምሥራቅ (16:12) በኋላም ከመላው ዓለም መጥተው እርስ በርሳቸው ይዋጋሉ። እግዚአብሔር እርስ በርሳቸው እንዲጠፋፋና በቀጥታም ለመፍረድ ሰብዓዊ ሠራዊታትን ይጠቀማል (ኤር. 25:9-14)።

በመጨረሻችን፤ ዮሐንስ ጋለሞታዬቱን በዓለም ነገሥታት ላይ የምትገዛ ታላቅ ከተማ እንደሆነች ገልጽአል። ይህም ከተማዬቱ ሃይማኖታዊ ብቻ ሳይሆን፤ ፖለቲካውም መዋቅር እንደሆነች ያሳያል። ነገ እንደምንመለከተው፤ ታላቂቱ ከተማ የባቢሎን ተምሳሌት ነች። እንደ ሮም፤ በሌሎች ሕዝቦችና ገዥዎች ላይ ትገዛ ነበር። ይሁንና፤ ይህ ሙሉ ለሙሉ በሮም አልተፈጸመም። በተጨማሪም፤ ሐሳዊ-መሢሐ ዓለምን የሚቆጣጠርበት የመጨረሻ መንግሥት ነው። ይህም በተለይ ሥልጣኑ የሚያርፍበትን ርእሰ

ከተማ ያመለክታል። ይሁንና፤ በእግዚአብሔር ላይ በማመፅ የሚደራጁትንም ሁሉ ያመለክታል። ዛሬ የዓለም ከተሞች በዚህች ጋለሞታ እንደተመለከቱ ልንናገር እንችላለን-የሰዎች የልብ ክፋት በእግዚአብሔርና በእግዚአብሔር ልጆች ላይ በሚኖራቸው ተቃውሞ የሚታይባቸው ከተሞች።

17ኛ ጥያቄ፤ ሀ) ከዚህ ምዕራፍ ስለ ክፋት ተፈጥሮ ምን እንማራለን? ለ) ስለ መጨረሻው ዘመን ባሕርይ ምን እንማራለን። ሐ) በዓለም ሁሉ በሚገኙ ክፉ ሕዝቦች ላይ ስላለው የእግዚአብሔር ቁጥጥር ምን እንማራለን?

ክፋት በዓለም ውስጥ ሁልጊዜም የሚገኝ እውነታ ነው። ሕዝቦች ከሕዝቦች ጋር ይዋጋሉ። ነገዶችም ከነገዶች ጋር ይዋጋሉ። አንደኛው የሃይማኖት ቡድን ሌላውን ያሳድደዋል። እነዚህ ሁሉ ከየት ይመነጫሉ? የራእይ መጽሐፍ፤ እነዚህ ሁሉ ከአንድ ግለሰብ-ዘንዶው ሰይጣን እንደሚመነጩ ያስተምረናል። ሰይጣን በዓለም ላይ ጥፋት ለማድረስና በተለይም በእግዚአብሔር ልጆች ላይ ጥቃት ለመሰንዘር ሁለት ዓበይት መሣሪያዎች አሉት። አንደኛው የማንኛውም ዓይነት ሐሰተኛ አምልኮ ተምሳሌት የሆነው ግልሙትና ነው። ሁለተኛው ደግሞ፤ የዓለምን የፖለቲካ ገዢዎች የሚያመለክተው አውሬው ነው። አንዳንድ ጊዜ በተናጠል፤ ብዙውን ጊዜ ግን በጎብረት በቅዱሳን ላይ ስደትን ያመጣሉ።

በመጨረሻው ዘመን፤ ይኸው እውነታ ወደ ላቀ ማጠቃለያው ይደርሳል። ራእይ 17 በመጨረሻው ዘመን፤ ሁለት የዓለም ኃይላት እንደሚኖሩ የሚያስተምር ይመስላል-በሐሳዊ-መሢሕ መሪነት ሥር የሚሠሩ ሃይማኖታዊ የዓለም መዋቅር (ጋለሞታዪቱ) እና ፖለቲካዊ የዓለም መዋቅር (አውሬው)። በመጀመሪያ፤ አብረው ይሠራሉ። ይሁንና፤ ክፋት በተፈጥሮው ራሱን ስለሚያጠፋ፤ ብዙም ሳይቆይ ፖለቲካዊው አውሬ ይደገፋት የነበረችውን ጋለሞታ ይዋጋታል። እግዚአብሔርም በበኩሉ፤ አውሬውን ያጠፋዋል።

ሦስተኛ ቀን፡-

ራእይ 18

18ኛ ጥያቄ፤ ሀ) እጅግ ብርቅ አድርገህ የምታያቸውና እንዲሠረቁብህ ወይም በእሳት እንዲወድሙብህ በፍጹም የማትፈልጋቸውን ንብረቶችህን ዘርዝር። ለ) የማያምኑ ሰዎች ብዙውን ጊዜ ብርቅ አድርገው የሚያዩዋቸውና በሕይወታቸው ቀዳሚውን ስፍራ ሰጥተው የሚሠሩላቸው ነገሮች የትኞቹ ናቸው? ሐ) የማያምኑ ሰዎች በጣም አስፈላጊዎች አድርገው የሚመለከቱዋቸው ነገሮች፤ የክርስቲያኖችን አስተሳሰብ የሚለውጡት እንዴት ነው? መ) ዓለም መልካም እንደሆኑ የምታስተምራቸውና ክርስቲያኖች ላለመከተል መጠንቀቅ የሚኖርባቸው ነገሮች ምንድን ናቸው?

በራእይ መጽሐፍ ሁሉ፤ እርሶ በርሳቸው ጠላቶች ስለሆኑትና በማያቋርጥ ግጭት ስለሚገኙት ነገሮች የሚቀርብ ትምህርት እንመለከታለን። ሰይጣን የእግዚአብሔር መንግሥት ዜጎች የሆኑትን ለማሳሳት፤ ባለማቋረጥ የዓለምን ዘይቤ ይጠቀማል። ዛሬ ከእግዚአብሔር ጋር ለመዋጋት ከሰይጣን በመሣሪያነት

ያገለገለውን ፀረ-እግዚአብሔር የዓለም መዋቅር በተምሳሌነት የምትወክለውን የባቢሎንን ውድቀት እንመለከታለን። እግዚአብሔር ሕዝቦቹ እንደሆኑ የሚናገሩትን ሰዎች፣ ከፋው የዓለም ዘይቤ እንዳይለውጣቸው፣ በተጽዕኖውም እንዳያበላሻቸው ያስጠነቅቃል። ክርስቲያኖች ባለማቋረጥ በገንዘብ ፍቅርና ሥልጣን ለመጨበጥ በሚያስችል የትምህርት ዕድል፣ ከእግዚአብሔር በላይ ቤተሰብን በመውደድ፣ በዓለም ታዋቂ በመሆን፣ ወዘተ... ፈተናዎች ይታወካሉ። ማናቸውም እነዚህ ነገሮች፣ ክርስቲያኖች ለክርስቶስ ያላቸውን አቋም እንዲያላሉ ሊያደርጉ ይችላሉ።

እግዚአብሔር አንድ ቀን ባቢሎንን ያጠፋታል-እርሱን በመቃወም ላይ የምትገኝ ከፋ የዓለም መዋቅር። ከዓለም ጋር የሚወግኑ ሰዎች መልካም እንደሆነ የሚያስቡትን ነገር ሁሉ ያጣሉ። በመሆኑም፣ ያለሙትና የተመኙት ሲከዳቸው ከሚያለቅሱ ጭፍራዎች ጋር ይቀላቀላሉ።

19ኛ ጥያቄ፤ ራእይ፤ ራእይ 18 አንብብ። ሀ) በራእይ 18:2 ላይ የሚገኘው ብርቱ መልአክ ምን ብሎ ጮኸ? ለ) «ወደቀች! ወደቀች!» የሚለውን ቃል ለምን ደጋገመው? ሐ) የሚናገረው ስለ ምንድን ነው? መ) ለውድቀት የዳረጉዋት ምክንያቶች ምንድን ናቸው? (18:23)። ሠ) የነጋዴዋን ባቢሎን ታላቅነት የሚያሳዩትን አንዳንድ ነገሮች ዘርዝር። ረ) «ወዮ ወዮ» በማለት በባቢሎን ውድቀት ያለቀሱ ሦስት ቡድኖች እነማን ናቸው? (18:9-10፤ 18:15-16፤ 17-19)። እያንዳንዳቸው የሚያለቅሱት ለምንድን ነው? ሰ) ቅዱሳን በባቢሎን ውድቀት የሚደሰቱት ለምንድን ነው? (18:20፤24)። ሸ) ፍርዱ ምንድን ነው? (18:4-8)። ቀ) ከሰማይ የመጣው ድምፅ፣ ምን ትእዛዝ ሰጠ? (18:4)። በ) ከሰማይ የመጣው ድምፅ፣ የእግዚአብሔር ሰዎች ምን እንዲያደርጉ ነገራቸው? (ቁጥር 4 ከ2ኛ ቆሮንቶስ 6:14 ጋር አወዳድር)። ተ) ምን ማስጠንቀቂያ ሰጣቸው? ቸ) ስለ ባቢሎን ውድቀት ተፈጥሮ የሚከተሉት ጥቅሶች ምን ያሳያሉ? ራእይ 18:8፣ 10፣17፣ 19፣ 21-23፤ 8፣ 9፣ 18 ን) በባቢሎን መውደቅ የተጎዱት እነማን ናቸው? (18:9-10፤ 18:11-17፤18:17-19)። እያንዳንዳቸው የተጎዱት በምን መንገድ ነው?

ዮሐንስ ለክርስቲያኖች ስለ ክፋት ተፈጥሮ፣ በተለይም ክፋት በፖለቲካዊና ሃይማኖታዊ ሥልጣን በሚታይበት ጊዜ ምን እንደሚመስል እያስተማራቸው ነበር። በመጀመሪያ፣ ክፋትን በሃይማኖታዊ ዓይን ይመለከታል፤ ይኸውም፣ ጥንታዊ የእግዚአብሔር ጠላት በሆነችው የባቢሎን ስም ከሚጠራት ጋለሞታ ጋር በማወዳደር ነው። ዛሬ በበለጠ ፖለቲካዊ ዕይታ፣ ተመሳሳይ የክፋት ምስል እንመለከታለን። በብሉይ ኪዳን ተምሳሌቶችን ብቻ ጠቀምን፣ ዮሐንስ የባቢሎንን ከተማ ጥፋት ያሳያል። ይህም በእግዚአብሔር ላይ የሚሰነዝር የንግድና የፖለቲካ ኃይል ሁሉ፣ ለመጨረሻ ጊዜ፣ እንደሚወድም ያመለክታል።

20ኛ ጥያቄ፤ ኢሳይያስ 13:19-22 እና ኤርምያስ 50-51 አንብብ። በዚህ ስፍራ ስለ ባቢሎን ውድቀት የተሰጠው ትንበያ፣ በራእይ 18 ከሚገኘው ጋር እንዴት ይመሳሰላል?

ፊኦይ ምዕራፍ 18 የተጻፈው ለታላቅ ተዋጊ ወይም ንጉሥ እንደሚቀርብ ጥንታዊ የመቃብር ላይ ሙሾ ሆኖ ነው። ይሁንና፤ የተዋጊ ወታደርን ወይም የንጉሥን ሞት በማክበር ፈንታ፤ ሙሾው በታላቂቱ ከተማ ባቢሎን ሞት ላይ ያተኩራል። ዮሐንስ ለኑሮአቸው በከተማዬቱ ላይ ይደገፉ የነበሩትን ሰዎች ጩኸት፤ እግዚአብሔር በከተማዬቱ ላይ እንዲፈርድ የእግዚአብሔር ሕዝቦች ከሚያሰሙት የድል መዝሙር ጋር ይቀላቅላል። በዚህ መዝሙር ውስጥ የሚገኙ ብዙዎቹ ቃላትና ገለጻዎች፤ በብሉይ ኪዳን ስለ ባቢሎንና ጢሮስ ከቀረቡት ሙሾዎች የተወሰዱ ናቸው (ሕዝ. 26:27)።

1. መልአኩ የባቢሎንን መውደቅ አወጀ (18:1-3)

ዮሐንስ ታላቅ ሥልጣን ያለው ልዩ መልአክ ከሰማይ ሲመጣ ይመለከታል። በፊኦይ መጽሐፍ ስለ መልአክ ሥልጣን የተጠቀሰው በዚህ ስፍራ ብቻ ነው። ይህ መልአክ እጅግ አስፈላጊና እጅግ ጠቃሚ በመሆኑ፤ ከብሩ እንደ ፀሐይ በምድር ሁሉ ያበራ ነበር። አንዳንዶች ይህ ክብር፤ እስራኤል መንፈሳዊት ጋለሞታ በመሆኗ ምክንያት፤ ከኢየሩሳሌም ሲለቅ ሕዝቅኤል የተመለከተውን «ሸክና» የክብር ደመና ያስታውሳል ይላሉ (ሕዝ. 11:23)፤ ይሁንና፤ ይህ ክብር በመጨረሻው ዘመን ወደ መቅደሱ ይመለሳል (ሕዝ. 43:2-5)። መልአኩ ለሁሉም በሚሰማ ከፍ ባለ ድምፅ፤ ክፉዬቱ ከተማ ባቢሎን እንደወደቀች ያውጃል። ምንም እንኳን የባቢሎን ውድቀትና የክፋት ሁሉ መጥፋት ገና ወደፊት የሚፈጸም ቢሆንም፤ በእግዚአብሔር ዓይኖች ፊት የተረጋገጠ ጉዳይ በመሆኑ፤ ቀደም ብሎ እንደተከናወነ ሆኖ ታውጆአል።

ይህ መልአክ ፍጹም ልዩና በፊኦይ 14:8-15 ከሚገኙ ቃላት ጋር በሚመሳሰል መልኩ የተገለጸ ስለሆነ፤ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን እንደሚያመለክት የሚያስቡ አንዳንድ ምሑራን አሉ። ይህም ሆኖ፤ ክርስቶስ በፊኦይ መጽሐፍ ውስጥ በሌላ በማንኛውም ስፍራ በቀጥታ መልአክ ተብሎ አልተጠራም።

መልአኩ የወደቀችውን የባቢሎንን ከተማ በሁለት መንገዶች ይገልጻታል፡- ሀ. የአጋንንትና የክፉ መናፍስት ማደሪያ (ኢሳ. 21:9፤ ኤር. 51:8)፡- አይሁዶች ሰዎች ባወደሙዋቸው ስፍራዎች አጋንንት እንደሚሰፍሩ ያስተምሩ ነበር። እንዲሁም ደግሞ፤ ከጣዖት አምልኮ ጋር በቅርብ የተሳሰሩ ሲሆኑ፤ ጋለሞታዬቱ ባቢሎን፤ የጣዖት አምልኮ ተምሳሌታዊ ምንጭ ስለሆነች፤ አጋንንት በዚያ ይቀሩ ነበር። ከባቢሎን ውድቀት በኋላ፤ ሰዎች ከተማዬቱን ይለቁና አጋንንት ይሰፍሩበታል።

በተጨማሪም፤ ባቢሎን የርኩሳን መናፍስት «መጠጊያ» ወይም መሸሸጊያ ትሆናለች (ኢሳ. 13:19-22፤ 34:11፤ ኤር. 50:39)። ግድያቸውን እንደሚጠብቁ የዱር እንስሳት፤ ክፉ መናፍስት ከተማዬቱን ለራሳቸው ይጠብቁአታል።

ለ. የርኩሳን ወፎች ሁሉ መኖሪያ ትሆናለች - ባቢሎን በመውደቋ፣ ከእንግዲህ የሰው ልጅ መኖሪያ አትሆንም። ይልቁንም፣ አዋራዎች የሚሰባሰቡባት በረሃ ትሆናለች።

21ኛ ጥያቄ፤ ከመጽሐፍ ቅዱስ መዝገበ ቃላት ስለ ባቢሎን የተጻፈውን አንብብ። ከዚያም ከተማዬቱን /መንግሥቷን/ እና በእርስዋ ላይ ምን እንደ ደረሰ የሚገልጽ አንድ አጭር አንቀጽ ጻፍ።

የሐንስ አይሁዶችን ወደ ምርኮ የመሩ ወታደሮች የነበሩአትን ታሪካዊት ባቢሎን እያሰበ መሆኑ አይጠረጠርም ይህንኑ ውድቀት ለመግለጽ በዚህ ስፍራ የተጠቀመበት ቋንቋ፣ ኢሳይያስ ጥንታዊ የባቢሎንን መንግሥት ውድቀት ለማመልከት በ700 ዓ.ዓ. ከተጠቀመው ጋር ተመሳሳይ ነው (ኢሳ. 13:17-22)።

በናቡከደነፆር ሥልጣን ሥር ትተዳደር የነበረችው ታሪካዊቷ ባቢሎን ታላቅና ብርቱ ከተማ ነበረች። ይሁንና፣ እግዚአብሔር በፍርድ መሸነፍ ብቻ ሳይሆን፣ አንድ ቀን ሙሉ ለሙሉ እንደምትጠፋና ከዚያ ወዲያ ማንም እንደማይኖርባት ያውጃል (ኢሳ. 13:19፣ 20)። ይህም ደግሞ ተፈጸመ። ዛሬ ባቢሎን የምትባል ከተማ በዓለም ላይ የለችም። በዚያ ስፍራ የሚገኙት የዱር አራዊት ብቻ ናቸው። የክርስ-ምድር ተመራማሪዎች ፍርስራሾቿን ያገኙ ሊሆን፣ ቀሪዎቹን የከተማዬቱን ክፍሎችም እየቆፈሩ ናቸው።

አንዳንድ ሰዎች አንድ ቀን የባቢሎን ከተማ ዳግም እንደምትታነጽና የሐንስም የሚናገረው ስለዚያ ጉዳይ እንደሆነ ያስባሉ። ይሁንና፣ የሐንስ በይበልጥ ባቢሎንን በተምሳሌትነት የሚጠቀመው እግዚአብሔር በመጨረሻው ዘመን የሚያጠፋውን ሥልጣኔ ለማመልከት ይመስላል።

በተጨማሪም፣ ይህ የሐሳዊ-መሢሔን ርእሰ-ከተማ፣ የዙፋኑን፣ የሥልጣኑን እምብርት የሚያመለክት ሊሆን ይችላል።

ከተማዬቱ ከአርማኒዶች ጦርነት ቀደም ብሎ የሚፈጸመው የሰባተኛው ጽዋ መፍሰስ ትጠፋለች። ይህችን ከተማ ይወዱዋት የነበሩ ክፉ የዓለም ገዥዎችና ሐሳዊ-መሢሔ ጥፋቷን ይመለከታሉ (18:9)። ጥፋቱ እንደሚፈጸም ባናውቅም፣ ውጤቱን ግን አሳምረን እናውቃለን። በምዕራፍ 18 ተደጋግመው የተገለጹትን ሦስት አሳቦች ልብ በል፡- በመጀመሪያ፣ ጥፋቱ በቶሎ ይመጣልና በፍጥነት ይፈጸማል (18:8፣ 10:17)። ሁለተኛ፣ ፍጹም ጥፋት ይሆናል (18:14፣ 21-23)። ሦስተኛ፣ በእሳት መሣሪያነት ይፈጸማል (18:8፣ 9፣ 18)።

መልአኩ ለባቢሎን መውደቅ ዋነኛው ምክንያት፣ ባቢሎን የዓለምን ሕዝቦች በዝሙት ማስከራ እንደሆነ ይናገራል። መልአኩ በምዕራፍ 17 ወደምትገኘው ወደ ጋለሞታዬቱ ባቢሎን እያጣቀሰ መሆኑ አይጠረጠርም። ጋለሞታዬቱ የዓለም ሕዝቦች በእግዚአብሔር ላይ ያላቸውን እምነት እንዲክዱ፣ ዓለምንና የዓለምን ነገሮች ከእግዚአብሔር አስበልጠው በመውደድ መንፈሳዊ አመንዝራትን እንዲፈጽሙ አድርጋለች። አንድ ሰው

እንዲለከርና ትክክል ያልሆኑትን ተግባራት እንዲፈጽም እንደሚያደርግ የወይን ጠጅ፣ የጋለምታዊቱ ባቢሎን ትምህርት ሕዝቦች እግዚአብሔርን ዘንግተው፣ በክፉ የሥነ-ምግባር ውድቀት ልምምድ ውስጥ እንዲሳተፉ ያደርጋል።

መልአኩ ሦስት ቡድኖችን እንዴት ለነቀፉ እንደሚለያቸው ተመልከት። በመጀመሪያ ክፋት በአንድ አገር ወይም በአንድ ሕዝብ እንዳልተወሰነና ሰዎች ሁሉ እንደታገዱ ለማሳየት የዓለምን ሕዝቦች ያቀርባል። ሁለተኛ፣ ሕዝቦቻቸውን ወደ ኃጢአት የመምራት ከፍተኛ ተጽዕኖ ያሳደሩትን ነገሥታት ወይም የሕዝብ ገዥዎች ያሳያል። ብዙውን ጊዜ ሕዝቡ መሪዎች ወደሚሄዱበት ስፍራ ይከተላል። ይህም በተለይ በመጨረሻው ዘመን፣ የዓለም ገዥዎች ከአውሬው ሐሳዊ መሢሕ ጋር በመተባበር ሕዝቦቻቸው ትእዛዛቱን እንዲከተሉና እርሱንም እንዲያመልኩ ምክንያት በሚሆኑበት ሁኔታ ውስጥ በጉልህ ይታያል።

ሦስተኛ፣ ከክፉ የባቢሎን ከተማ ጋር በመተባበር የመዋዕለ ንዋይ ትርፍ ያካበቱ ነጋዴዎች ነበሩ። በዚህ ምዕራፍ ዮሐንስ ቅጥ ባጣ ምቹትና ከመጠን ባለፈ ብልጽግና ኃጢአቶች ላይ የሚያተኩር ይመስላል። ዮሐንስ ስለ ባቢሎን በሚናገርበት ጊዜ በአእምሮው የሚያስባት ርም፣ እንደ ጥንታዊቷ ባቢሎን፣ ከፍተኛ ብልጽግና የሚታይባት ከተማ ነበረች። ሰዎች እንዲታበዩ፣ በሃብታቸው ላይ እንዲደገፉና ለድሆች ጉድለት ግዴላሾች እንዲሆኑ አድርጋለች። የገዘፈ ሀብት ብዙውን ጊዜ የሚገኘው ሌሎችን በማታለልና በመመዝበር በመሆኑ፣ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ከሚገኙ ታላላቅ ኃጢአቶች አንዱ ነው። እንዲሁም ደግሞ፣ ሰውን ወደ ትልቅ ትዕቢት ይመራል። ትዕቢት ደግሞ የኃጢአት ሁሉ ሥር ነው።

22ኛ ጥያቄ፤ ሀ) ዛሬ በኢትዮጵያ ውስጥ የተትረፈረፈ ሀብት ያላቸውን ሰዎች በምሳሌነት ጥቀስ። ለ) ያ ሀብት ብዙውን ጊዜ ወደ ክፋት የሚመራው እንዴት ነው? ሐ) ከተትረፈረፈው ሀብታቸው የተነሣ፣ በመንፈሳዊ ሕይወታቸው እንዴት ሆነ? መ) ዛሬ ሀብት ለክርስቲያኖች ትልቅ ፈተና የሚሆነው በምን መንገድ ነው?

2. የእግዚአብሔር ልጆች ከባቢሎን ይለዩ ዘንድ የተሰጣቸው ማስጠንቀቂያ (18:4-8)

የዓለም ፍልስፍና እንደ ብረት ሳቢ ማግኔት ነው - ሰዎች ክፉ ትምህርቶቹን ሐሰተኛ ሃይማኖቶቹንና የተሳሳቱ ልምምዶቹን እንዲከተሉ ይሰባል።

ከሰማይ የመጣው ድምፅ፣ ምናልባትም የእግዚአብሔር ድምፅ፣ የእግዚአብሔር ሕዝቦች የባቢሎን አካል አለመሆናቸውን እንዲያረጋግጡ ያስጠነቅቃቸዋል።

ኮሎንስ በቀጥታ በዓለም ውስጥ ስለመሆን አልነበረም የሚናገረው። እግዚአብሔር ለማያምነው ዓለም ብርሃንና ጨው እንሆን ዘንድ በዓለም ውስጥ አስቀምጦናል (ማቴ. 5:13-14፤ ዮሐ. 17:14-16)።

ክርስቲያኖች ከማያምኑት ሰዎች ጋር ያላቸውን ግንኙነት ቢያቋርጡና ከዚህም የተነሣ፥ ወንጌሉን ለእነዚህ ወገኖች በማካፈል ወደ ክርስቶስ የመምራት በራቸውን መዝጋት የለባቸውም። ዮሐንስ የሚናገረው ከዓለም ክፉ ዘይቤ፥ ከእግዚአብሔርና ከመንገዶቹ ጋር ከሚቃረኑ አሳቦችና ትምህርቶች ስለመለየት ነው።

ልክ ሎጥ እንደ ሰዶም አገር ሰዎች ለማሰብ ራሱን እንዳዘጋጀ ሁሉ፥ ለክርስቲያኖች ከዓለም ትምህርቶችና ልምምዶች ጋር መስማማት ቀላል ነው። የጣዖት አምልኮ፥ ወሲባዊ ግድፈት፥ ራስን ከፍ ከፍ ማድረግ፥ ለጌታ መሠቃየትን የማስወገድ ፍላጎት፥ ወይም ጭካኔ ባለበት ስፍራ ሁሉ፥ ሰዎች የዓለም ዘይቤ አካል ሆነዋል ማለት ነው። ከስደት ላለማምለጥ ክርስቲያኖች እምነታቸውን እያላሉ ይበልጥ ዓለምን ለመምሰል ሊፈልጉ ይችላሉ። ይሁንና፥ እግዚአብሔር ክርስቲያኖች ከባቢሎን ጋር እንዳይተባበሩ አጥብቆ ያስጠነቅቃል።

ድምፁ፥ የዓለም አካል ይሆኑ ዘንድ የዓለም ዘይቤ ተጽዕኖ እንዲያሳድርባቸው የሚፈቅዱ ሰዎች፥ በባቢሎን ላይ ቅጣቱን በሚያመጣበት ጊዜ የእግዚአብሔርን ፍርድ እንደሚቀበሉ አስጠንቅቆአል። (ዮሐንስ ቀደም ሲል በራእይ ምዕራፍ 2-3 ለአብያተ ክርስቲያናት የሰጠውን ማስጠንቀቂያ አስታውሰ።)

ብዙውን ጊዜ ለክርስቲያኖች፥ እግዚአብሔር በክፉ ላይ ጀርባውን እንደሚሰጥ ያረፍርድ እንዲቀጥል እንደሚያደርግ ሊመስክርላቸው ይችላል። ይሁንና፥ ክርስቲያኖች እግዚአብሔር ጊዜውን እየተጠባበቀ እንዳለ የሚገልጽ ማስጠንቀቂያ ተሰጥቶአቸዋል። ክፋት የተወሰነ ነጥብ ላይ («እስከ ሰማይ») ሲደርስ፥ የዓለምን ክፋት ከቶውንም የማይዘነጋው እግዚአብሔር፥ ፍርዱን ያመጣዋል። ያም ፍርድ ባቢሎን ከፈጸመችው ጥፋት አኳያ የሚደርስ ይሆናል። እንዲያውም፥ የፍርዱን ምልዓትና ፍጹምነት ለማመልከት፥ «ሁለት እጥፍ» እንደሚሆን ተገልጿልናል።

አሁንም ብዙውን ጊዜ እግዚአብሔር እንዴት እንደሚፈርድ መጽሐፍ ቅዱሳዊ መመሪያ እናገኛለን። እግዚአብሔር የሰው ልጆች የሚፈጽሙትን ክፋት ይወስድና፥ ያንኑ ክፋት በእነርሱ ላይ ይመልሰዋል። እግዚአብሔር በዘፈቀደ የሚጫስኑ ሳይሆን፥ ተገቢና ብዙውን ጊዜ ከተፈጸመው ጥፋት አኳያ የሚበይን ነው። ባቢሎን ሌሎችን ካጠጣችበት የክፋት ጽዋ እንድትጠጣ ይደረጋል።

ዓለም ለክርስቲያኖችና ለተጨቆኑት የጭካኔና የሞት በደል አድርሳለች። ስለሆነም፥ ዓለም ራሷ ጭካኔና ሞት ይደርስባታል። ባቢሎን በሀብቷ ማንኛውንም ዓይነት ጋዘን ለማስወገድ ብትሻም፥ ከጋዘን አታመልጥም። ባቢሎን ሌሎችን በመበዝበዝ ብልጽግናን ልታካብት ብትተጋም፥ ሀብቷ

በሙሉ ከእርሷ ይወሰዳል። ባቢሎን በትዕቢት ልትረታ እንደማትችልና እንደማትጠፋም አሰበች፤ ይሁንና፤ እግዚአብሔር በእሳት እንደሚያቃጥል ሁሉ በፈጣን ፍርድ («በአንድ ቀን») ሙሉ ለሙሉ ያጠፋታል። የተጣመረ የዓለም ሕዝቦች ኃይል ምንም ያህል ቢበረታ ከእግዚአብሔር ጋር ሲወዳደር ዜሮ ነው።

23ኛ ጥያቄ፤ ከዚህ መመሪያ፤ ስለ እግዚአብሔር ፍትሕና ቁጣ ምን እንማራለን?

3. ከባቢሎን ያተርፉ የነበሩት በኃዘን ቶዘሙ (18:9-19)

ዮሐንስ በባቢሎን ውድቀት ላይ ሦስት ቡድኖች የሰጡትን ምላሽ ገልጿል። ከእነዚህ ሦስት ቡድኖች ውስጥ ለባቢሎን ያዘነ ማንም አልነበረም። ያዘኑት ከተማዬቱ በመጥፋቷ ምክንያት ስለሚያጋጥሟቸው ከሰረት ነበር።

ሀ. የነገሥታት ኃዘን (18:9-10)

የፖለቲካን ክፋት በተምሳሌትነት ከምታመለከተው ባቢሎን ጋር ይተባበሩ የነበሩት ነገሥታት በባቢሎን ጥፋት ቅጽበታዊነት ይደነቃሉ። የዓለም ገዥዎች እርስ በርሳቸው ለመጠባበቅና ኃይላቸውንም በሰዎች ላይ ለማቆየት ወደ መደጋገፉ ያዘነብላሉ። በክፉው ኃይልና ከዚህም የተነሣ፤ ባቢሎን በሰጠቻቸው ምችት ላይ ተካፋይ ሆነዋል። አሁን ሥልጣናቸውን በማጣታቸው፤ ማድረግ የሚችሉት ነገር ቢኖር ማልቀስና መተከዝ ብቻ ነበር። ብርቱው እግዚአብሔር ያለ ጥረት በከፍተኛ ቅጽበት (አሁንም በ«አንድ ሰዓት» ላይ የተደረገውን ትኩረት ልብ በል) ክፉውን መንግሥትና የዓለምን ኢኮኖሚያዊ መዋቅር ሙሉ ለሙሉ ያጠፋዋል። እነዚህ ነገሥታት ሥልጣናቸውን በማጣታቸው ያለቅሳሉ።

ለ. የነጋዴዎች ኃዘን (18:11-17)

ነጋዴዎቹ ክፋት ካመጣው ትርፍ ተጠቃሚዎች የነበሩ ሰዎች ናቸው። የቀድሞዋ ባቢሎን፤ በዮሐንስ ዘመን የነበረችው ሮምና ዛሬ የምናያቸው በርካታ ከተሞች ትኩረታቸውን ሁሉ ሀብት በመጨመሩ ላይ ያደርጋሉ፤ ይህንንም የሚያደርጉት፤ ድሀውን ችላ በማለትና ለሀብት ያላቸው ምኞች ከእነርሱ ዝቅ ብለው የሚገኙትን ወገኖች እንዴት እንደሚጎዳ ባለመጠንቀቅ ነው። ይህም በተለይ ሀብት ለማግኘት ንግዳቸውን በተገቢና ተገቢ ባልሆነ መንገድ ለሚጠቀሙ ነጋዴዎች እውነት ነው።

በዚህ ስፍራ የተጠቀሱ ነጋዴዎች የኑሮ መቋቋሚያቸውን ያገኙት፤ ከባቢሎን የተትረፈረፈ ሀብት ጋር በመተባበር ነበር። የሚነግዱባቸው ዕቃዎች፡- ሀ) እንደ ወርቅ፤ ብር፤ የከበሩ ድንጋዮች፤ ዕንቁ የመሳሰሉ ጌጣ ጌጦች፤ ለ) እንደ ቀጭን ተልባ እግር፤ ሐምራዊ፤ ሐርና ቀይ ሐር የመሳሰሉ ልብሶች ንጉሣዊ ቤተሰቦችና ከበርቴዎች የሚጠቀሙባቸው ልብሶች፤ ሐ) ከልዩ እንጨት የተሠሩ ዕቃዎች (የሚሸጥ እንጨት ምርጥ የቤት ውስጥ ዕቃዎችን ለመሥራት የሚያገለግል እንጨት ነበር)፤ መ) ለታላላቅ ሕንፃዎች

የሚሆኑ የሕንፃ መሣሪያዎች፤ ሠ) የሀብታምን ሰው ቤት ውበት የሚጨምሩ ቅመማ ቅመሞች፤ ረ) ምርጥ ምግቦች፤ ሰ) እንደ ፈረሶችና ምርጥ ሰረገላዎች የመሳሰሉ መንገዦች፤ ሸ) የሰዎች ሥጋዎችና ነፍሳት ማለትም ባሪያዎች።

በዚህ ስፍራ ትኩረት የተሰጠው፤ ለሰው ልጅ ዕለታዊ ሕይወት መደገሚያ በሚረዳው ተራ ንግድ ላይ አይደለም። ይህ ውድና ተራ ሕዝቦችን በመጨቁን የበለጸጉ ሰዎች ብቻ የሚገዙባቸው ዕቃዎች ንግድ ነው። ለሌሎች ግድ ያልነበራቸው ሲሆን፤ የበለጠ ሀብት ለማግኘት ሰዎችን በባርነት ለመጠቀም ይፈልጉ ነበር።

ነጋዴዎቹ ከእንግዲህ ከባቢሎን ጋር ሊነግዱ ስለማይችሉና የገንዘባቸውም ምንጭ በመድረቁ አነቡ። በተጨማሪም፤ የከተማዬ ት ሀብት እንዲህ እንደ ጠየቀ ጤዛ ፈጥኖ በመርገፋ ተደነቁ።

ዛሬ በንግድ ሙያ የሚተዳደሩ ብዙ ነጋዴዎች አሉ። እነዚህ ወገኖች በመነገድ ብቃታቸው ሰዎችን ላለመበዝበዝና ገንዘብ ላለማከማቸት መጠንቀቅ አለባቸው። እንደ ጌጣ ጌጥ፤ ቪላ ቤቶች፤ ወዘተ... ያሉትን ምርጥ ነገሮች አብዝተን ስንሻ ሕይወት ያልቀናቸውን ሰዎች እንዳንዘነጋ ልንጠነቀቅ ያሻል። ይህንኑ በማድረግ ብዙዎች ከባቢሎን ኃጢአት ጋር እየተባበሩ ሲሆኑ፤ በእርስዋ ላይ የሚወርደውም ፍርድ ይደርስባቸዋል። በምንሞትበት ጊዜ፤ ማናችንም ብንሆን፤ ያካበትናቸውን ነገሮች በሰማይ ከእኛ ጋር ለማቆየት ይዘናቸው አንሄድም። ዕራቁታችንን እንደ መጣን፤ ራቁታችንን ተመልሰን እንሄዳለን። ምንም ይዘን አልመጣንምና ምንም ይዘን አንሄድም። ይህንን እውነት በማስታወስ፤ ባለጸጋና ኃያል ለመሆን መትጋት እንዳለብን ከሚያስተምረን የዓለም ትምህርት እንጠበቃለን።

24ኛ ጥያቄ፤ አንድን ክርስቲያን መልካም ነገሮችን ለማግኘት ከመጠን በላይ መፈለግ እንዴት ወደ ችግሮች ሊነዳውና መንፈሳዊ ሕይወቱን ሊያጠፋ እንደሚችል ግለጽ።

ሐ. የመርከብ ካፒቴኖችና የመርከበኞች ኃዘን (18:17-19)

የመርከብ ካፒቴኖችና መርከበኞች ሸቀጦችን ከአገር ወደ አገር የማንጓዝ ኃላፊነት ነበረባቸው። የነጋዴዎቹን ሥራ የሚያሳኩ ሰዎች በመሆናቸው፤ ከተትረፈረፈው የክፉ መዋቅር ሀብት ተጠቅመው ነበር። እነርሱም ሳይቀሩ በእግዚአብሔር ፍርድ ሳቢያ ኑሮአቸውን ተነፈጉ። እንደ ነፍሱ የሚወደው ዘመድ እንደሞተበት ሰው፤ አዝነውና አልቅሰው በራሳቸው ላይ ትቢያ ነሰነሱ። ባቢሎን ሙሉ ለሙሉ በአንዲት ሰዓት በመጥፋቷ፤ በቅጽበታዊው የእግዚአብሔር ፍርድ ተደንቀው ነበር። እነዚህ የባሕር ካፒቴኖችና መርከበኞች በውድመቷ ጊዜ ባቢሎንን ለመርዳት ምንም ጥረት አላደረጉም፤ ርቀው ቆሙ እንጂ፤ ክፉ ሰዎች ከሌሎች ጥቅም በማግኘት እንጂ፤ በችግር ጊዜ ለመርዳት አይጥሩም።

25ኛ ጥያቄ፤ ሀ) እነዚህ ክፋቶች ዛሬ በኢትዮጵያ የሚታዩት እንዴት ነው? ለ) ክርስቲያኖች በዚህ ክፋት ሊጠመዱ የሚችሉት እንዴት ነው? ሐ)

ለክርስቲያን እነዚህ ነገሮች እንደሚወድሙ ማስታወስ የሚያስፈልገው ለምንድን ነው?

4. የሰማይ ነዋሪ ሕዝቦች ደስታ (18:20)

እስካሁን የዓለምን ማለትም በባቢሎን ከፋት የተሳተፉትንና ከክፉ የዓለም መዋቅር ትርፍ ያካበቱትን ሰዎች ምላሽ ተመልክተናል፤ ከእግዚአብሔር ወገን የሚገኙ ሰዎች ያሰሙትም ምላሽ ተገልጿል። በአንድ በኩል፣ ክርስቲያኖች ሁልጊዜም፣ የሚረገጡ፣ አላግባብ በደል የሚፈጸምባቸውና የሚሰደዱ ናቸው። ይሁንና፣ በምድር ላይ በነበሩበት ጊዜ ከእግዚአብሔር ወገን ከሆኑ፣ በዓለም ላይ ፍርድ ይዞ ሲመጣም ከእግዚአብሔር ጎን ይቆማሉ።

በሰማይ የሚኖሩ መላእክት እንዲደሰቱ ተነግሮአቸዋል። እንዲሁም ደግሞ፣ እውነትና ፍርድ የዓለምን ክፋት ስላሸነፉ የእግዚአብሔር ሕዝቦች እንዲደሰቱ ተነግሮአቸዋል። ቅዱሳን የአማኞች ሙሉ አካል ናቸው። ሐዋርያት፣ እንደ ዮሐንስና ጳውሎስ፣ የቤተ ክርስቲያን መሠረቶች ሲሆኑ፣ የባሰ ስደት የተቀበሉ ናቸው።

ዮሐንስ የሚፈጽመው ሮምን እያስታወሰ ከሆነ፣ ከጥቂት ዓመታት በፊት ኔሮ ጳጥሮስንና ጳውሎስን እንዴት እንደገደላቸው ማስታወሱ አይቀርም። ዮሐንስ ይህንን መጽሐፍ በሚጽፍበት ጊዜ፣ በምድር ላይ የቀረው የመጨረሻ እውነተኛ ነቢይ እርሱ ብቻ ነበር። ሌላው ሐዋርያ ሁሉ ቀደም ብሎ በሰማዕትነት አልፎ ነበር። ከስደቱ ባሻገር እንደ ሰባኪያን የእግዚአብሔርን ቃል በታማኝነት ያወጁ ነቢያትም፣ የዓለምን ቁጣ ተቀብለው የተሠቃዩና ብዙዎቻቸውም ለእምነታቸው የሞቱ በመሆናቸው፣ ይደሰታሉ። በዚህ ጊዜ ግን ያላደዱዋቸው ሁሉ ጠፍተው ነበር።

እነዚህ ክርስቲያኖች ከሕዝቡ ጥፋት የተነሣ እንዲደሰቱ አልተነገራቸውም ነበር። እግዚአብሔርም ሆነ ክርስቲያኖች በኃጢአተኛው ሞት አይደሰቱም (ሕዝ. 18:23፤ 33:11)። ይልቁንም፣ የምንደሰተው ፍትሕ ስለሚኖርና እግዚአብሔር ከፋትን ስለሚያጠፋ፣ ብሎም እውነት ውሸትን አሸንፋ ስለምትወጣ ነው።

5. የብርቱወ መልአክ የፍርድ አዋጅ (18:20-24)

በዚህ ራእይ ዮሐንስ ሌላ መልአክ አየ። የባቢሎንን ቅጽበታዊና ፍጹም ጥፋት ለማመልከት፣ መልአኩ የወፍጮ ድንጋይ የሚመስል ነገር አንሥቶ ወደ ባሕር ይወረውራል። (በራእይ 17:15 ባሕር የሕዝቦችን ክፋት እንደሚያመለክት አስታውሰ) በጥንት ዘመን፣ እንደ ዛሬው እህል ለመፍጨት የሚረዳ ሞተር አልነበረም። በዚህ ፈንታ፣ ብዙውን ጊዜ ከአንድ ሜትር በላይ ርዝመት ያለውን ከ100 ኪሎ ግራም በላይ የሚመዝን ድንጋይ ይቆርጡ ነበር። ይህም ድንጋይ በሌላው ድንጋይ ላይ ይደረግና፣ እንደ አህያ ወይም በሬ የመሳሰሉ እንስሳት በከብ መልክ በመመላለስ ድንጋዩ እህሉን እንዲፈጭ ያሸከረከፋት ነበር። ይህ የእህል ወፍጮ፣ የእግዚአብሔር ታላቅ የፍርድ ተምሳሌት ሆኖ ያገለግል ጀመር (ማቴ. 9:42)።

መልእክ ከባቢሎን ታላቅና ቅጽበታዊ ውድመት የተነሣ፤ የተለመዱ የከተማዪቱ እንቅስቃሴዎች እንደሚቆሙ ይናገራል። ከእንግዲህ ሙዚቃና የደስታ ድምፅ አይሰማም ነበር። የሥራ፣ ምግብ የማዘጋጃ የምሽት መብራት፣ የጋብቻ ሐሴት ሁሉ ይጠፋ ነበር።

ከተማዪቱ የምትመካባቸው፣ ከሀብታቸው የተነሣ በሰዎች ዓይን ፊት የከበሩ ከበርቴ ነጋዴዎችና የሌሎችን ሰዎች አስተሳሰብና እምነት የመለወጥ ችሎታዋ ይወስዳታል። እነዚህ የሐሰት ትምህርቶች ሌሎች ሰዎችን በመሳብ፣ ክፉ የዓለም ዘይቤ በሆነው የባቢሎን ኃጢአት እንዲሳተፉ ያደረጉ እንደ ዕፅ ዓይነት በሽታዎች ነበሩ።

በመጨረሻም፣ መልእክ ለምን እንዲህ ያለ ታላቅና ቅጽበታዊ ፍርድ ባቢሎን ላይ እንደ ወረደ ይነግረናል። ይህ የሆነው ባባሎን በእግዚአብሔርና በሕዝቡ ላይ በነበራት ጥላቻ ምክንያት ነው። ባቢሎን ፀረ-እግዚአብሔርና ፀረ-ክርስቲያን የሆኑትን ሌሎች ከተሞችና አገሮች ሁሉ ታመለከታለች። ያ ጥላቻ ብዙዎቹን የእግዚአብሔርን ልጆች አስፈጅቷል። የብሉይና የአዲስ ኪዳን ነቢያት በዚያ ሞተዋል። ቅዱሳን ወይም ተራ ክርስቲያኖችም በዚያ ሞተዋል። ይህ ስፍራ በምድር ላይ የተፈጸመው ጭካኔና ሞት ሁሉ ምንጭ ነበር።

ከዚህ ካለፈው ጥቅስ እንደምንመለከተው፣ ባቢሎን ከምድራዊት ከተማ ወይም ከማንኛዋም ከተማ እንደምትልቅ ግልጽ ነው። ከማንኛውም መንግሥት ወይም ሕዝብ፣ ከሐሳዊ መሢሔም መንግሥት ሳይቀር ትበልጣለች። የአንድን ከተማ ተምሳሌት በመጠቀም ባቢሎን የዓለምን ክፋት ሁሉ፣ ጦርነቶቹንና ሞትን፣ ሰደቶቹን በሙሉ ታመለከታለች። ክፋት የተጀመረው በዘፍጥረት ምዕራፍ 3 ሲሆን የሚያበቃው ኢየሱስ ክርስቶስ ሲመለስ ነው። ዛሬ ዕለት በዕለት የምንጋፈጠው ክፉ ሁኔታ ይጠፋል። ፍትሕ ይሰፍናል። እግዚአብሔር ትክክል የሆነውን ነገር ያደርጋል።

26ኛ ጥያቄ፤ ሀ) ከራእይ 18 ልንግር የምንችላቸው ትምህርቶች ምንድን ናቸው? ለ) ይህ ምዕራፍ በስደት ውስጥ ለሚያልፍ ክርስቲያን መጽናኛ የሚሆነው እንዴት ነው? ሐ) ክርስቲያኖች ከዓለም ጋር ለመተባበርና ልምምዶቹን ለመከተል በሚፈተኑበት ጊዜ፣ የሚያስጠነቅቃቸው እንዴት ነው? መ) በማቴዎስ 6:19-21 እና በሉቃ 12:15-21 የሚገኙትን የክርስቶስን ቃላት አንብብና፣ ከራእይ 18 ጋር እንዴት እንደሚዛመዱ ግለጽ።

ክፋትን በማየት ወይም በመስማት እጅግ ተሰላችተህ ተስፋ ለመቆረጥ የተቃረብህበት ጊዜ ነበር? እምነትህን ጥለህ እንደ ብዙዎቹ ሰዎች ለመሆን የተፈተነህበት ጊዜ ነበር? ያ ፈተና የሁላችንንም በር አንጸክቷል። ራእይ 18 በዚያ ፈተና እንዳንወድቅና ከእግዚአብሔር ተቃዋሚዎች ጋር እንዳንተባበር ያስጠነቅቀናል። የባቢሎንን መውደቅ ተምሳሌት በመጠቀም፣ እግዚአብሔር አንድ ቀን በዓለም ውስጥ የሚገኘው ፖለቲካዊ፣ ሃይማኖታዊና የፍልስፍና ክፋት ሁሉ በራሱ እንደሚወድም ያስጠነቅቀናል። ዛሬ ከክፉ ፖለቲካዊና ኢኮኖሚያዊ መዋቅር ጋር ለመወገን የሚመርጡ ሰዎች፣ የደክመውበት ሁሉ

አንድ ቀን ይደመሰሳል። ለጊዜው የፖለቲካውና የኢኮኖሚው መዋቅር ወላፊን የሚፈጃቸው ግን ከእግዚአብሔር ፍርድ ያመልጣሉ።

በመጨረሻው ዘመን፣ የሐሳዊ መሢሔ ርእሰ-ከተማ ለመጨረሻ ጊዜ ሙሉ ለሙሉ በእግዚአብሔር ትደመሰሳለች፤ እርሷም የሐሳዊ መሢሔን በመቃወም ከከፋው ጋር የሚወግኑ አገሮች ሁሉ ተምሳሌት ነች። ክርስቲያኖች ከአሸናፊው ወገን ነን! ስለሆነም፣ እምነታችንን ጥለን ከዓለም ጋር እንዳንወግን እንጠንቀቅ!

አራተኛ ቀን፡-

ራእይ 19:1-10

በምድር ላይ ቆይታችን ከዓለም ስደት ሲሰነዘርብንና በርካታ ዓይነት ፍትሕ አልባ ተግባራትን ስንታዘብ፣ ተስፋ ቆርጦ በመቀመጥ፣ «ለመሆኑ ፍትሕ የሚሰፍንበት ጊዜ ይመጣ ይሆን?» እያሉ መደነቅ ቀላል ነገር ነው። እግዚአብሔር ሁኔታዎችን በመቆጣጠር ላይ ነው? ከከፋው ጋር የሚደረገውን ጦርነት ያሸንፍ ይሆን? በእኛ ላይ ሥቃይ ለሚያመጡ ሰዎች ዋጋቸውን ይከፍል ይሆን?

የራእይ መጽሐፍ የተጻፈው ለእኛና በሁሉም ትውልድ ለሚኖሩ ክርስቲያኖች፣ እግዚአብሔር በከፋውም ላይ ሳይቀር ሙሉ ቁጥጥር እንዳለው ለማረጋገጥ ነው። እርሱ የሕዝቡን ሥቃይና የሚፈጸመውንም ከፋት ይመለከታል። በመሆኑም፣ ፍትሕን የሚያመጣበትና ስደትንና ፍትሕ-አልበኝነትን የሚያስከትለውን የዓለምን ክፉ ዘይቤ የሚያጠፋበት እርሱ ብቻ የሚያውቀው ቀን አለው።

27ኛ ጥያቄ፤ ሀ) ብዙውን ጊዜ ክርስቲያኖች ስደት ሲጋረጥባቸው፣ አንድ ክፉ ነገር ሲደርስባቸው፣ ወይም ከፋት በዓለም ውስጥ ያለቅጣት ሲሠራ ሲያዩ፣ የሚጠይቁአቸውን ጥያቄዎች ዘርዝር። ለ) ከራእይ ጥናት፣ መጽሐፉ እነዚህን ጥያቄዎች እንዴት ይመልሳል?

ተስፋ ለማይታዩ ነገሮች የሚኖረን ዋስትና ነው (ዕብ. 11:1)። ለእግዚአብሔር ልጆች ሁልጊዜም ተስፋ የሚሰጥ አንድ ዓቢይ እውነት አለ። ይኸውም አንድ ቀን ሰብዓዊ ታሪክ አብቅቶ ከፋት ሁሉ በፍትሕ እንደሚጻኝ የሚያመለክት እውነት ነው። ራእይ 19:1-10 በመጨረሻው ነገሮች ሲስተካከሉና ከፋትም ሲጠፋ፣ ቅዱሳን የሚያሳዩትን አመለካከት የሚገልጽ ራእይ ነው።

28ኛ ጥያቄ፤ ራእይ 19:1-10 አንብብ። ሀ) ይህ ራእይ ምን ዓይነት ስሜት ያሳድርብሃል? ለ) «ሃሌሉያ» ማለት ምን ማለት ነው? ሐ) በራእይ 19:6 «ሃሌሉያ» የሚሉ ሦስት ቡድኖች እነማን ናቸው? መ) እግዚአብሔርን ለምን ያመሰግኑታል? ሠ) በራእይ 19:2 እግዚአብሔርን በተመለከተ የቀረቡት ሦስት እውነቶች የትኞቹ ናቸው? ረ) እጅግ ብዙው ሕዝብ እነማንን ይይዛል? ሰ) በሰርጉ እራት ላይ ሙሽራው ማን ነው? ሙሽራው ለሙሽራዩቱ ምን ያደርግላታል? (ኤፌ. 5:25-27)። ሸ) ሙሽራዩቱ ማን ነች? ልብሷን ግለጸው። ቀ) የሰርጉ እራት የሚበላው መቼ ነው? በዚያ የሚገኙት እነማን ናቸው? ለዚህ የሰርግ እራት እንዴት ልንዘጋጅ እንችላለን?

በ) የበጉን የሰርግ እራት ከታላቁ እግዚአብሔር እራት ጋር አወዳድር። (19:17-18)። የሚመሳሰሉት ወይም የሚለያዩት እንዴት ነው? ተ) እነዚህን መዝሙሮች በምታዘጋጁቸው መዝሙሮች ዝርዝር ውስጥ ማካተትህን አትዘንጋ።

በምድር ላይ የባቢሎንን ውድመት ከተመለከተ በኋላ፣ ዮሐንስ አሁን ወደ ሰማይ ያቀናል። በዚያም የተለያዩ ቡድኖች ባቢሎን በመጥፋት እግዚአብሔርን ሲያመሰግኑ ይመለከታል። ምዕራፍ 19 ሦስት ክፍሎች አሉት፡- በመጀመሪያ ከቁጥር 1-6 አራት ሃሌሎችን እናገኛለን። ሁለተኛ፣ በራእይ 19:7-10 የበጉ ሰርግ ይገኛል። ሦስተኛ፣ የክርስቶስ በክብር መምጣትና የአርማጌዶን ጦርነት። በዛሬው ትምህርታችን የመጀመሪያዎቹን ሁለት ክፍሎች ብቻ እናጠናለን።

1. በሰማይ አራት የምስጋና መዝሙሮች (19:1-5)

ሀ. በሰማይ የታላቅ ሕዝብ ምስጋና (19:1-2)

ዮሐንስ በሰማይ የሚመለከተው የዚህ ቡድን አባላት እነማን እንደሆኑ አልጠቀሰም። አንዳንዶች ይህ በእግዚአብሔር ዙፋን ዙሪያ የሚገኙትን በርካታ መላእክት እንደሚያመለክት ያስባሉ። በይበልጥ ግን ከዘመናት ሁሉ ተሰባስበው አሁን በሰማይ የሚገኙ ቅዱሳን ይሆናሉ።

መዝሙሩ «ሃሌሎ» ብሎ ይጀምራል። ይህም በኢትዮጵያ ልክ በዕብራይስጥ ቋንቋ ባገለገለበት መልኩ የምንጠቀምበት ቃል ነው። በአዲስ ኪዳን ይህ ቃል ለአምልኮ የዋለውና በእንግሊዝኛ መጽሐፍ ቅዱስም ውስጥ የተጠቀሰው በዚህ ስፍራ ብቻ ነው። ለእኛ ትርጉም ባይኖረውም፣ ይህ ቃል በዕብራይስጥ «ሃሌል» (ምስጋና)፣ ዩ (አንተ)፣ ስለሆነም «ጌታ ይመስገን» የሚል ትርጉም ይኖረዋል።

መዝሙሩ እግዚአብሔርን ለባሕርዩ በሁለት መንገዶች ያመሰግናል፡- በመጀመሪያ እግዚአብሔርን ለታላቅነቱ ያመሰግናል - የደገንነት የክብርና የኃይል አምላክ ነውና። ጠላቶቹን ሁሉ በማሸነፍ፣ ዘላለማዊ መንግሥቱን የመሠረተው አምላክ ነው።

እግዚአብሔር በትምህርቷ ምድርን ያበላሸችውን ታላቂቱን ጋለሞታ፣ ማለትም ከሐዲ ቤተ ክርስቲያን በፍርዱ አጥፍቶአታል። እንዲሁም፣ በከሐዲዋ ቤተ ክርስቲያን ስለተገደሉባት ሰማዕታት በሐሳዊ-መሢሕ ላይ ስለወሰደው የበቀል እርምጃ እግዚአብሔርን አገልጋዮቹ ያመሰግኑታል።

ሁለተኛ፣ መዝሙሩ እግዚአብሔርን ስለ ፍትሕ ያመሰግናል። ስለ ነገሮች ትክክለኛነት ግድ ከማንሰጠው ከብዙዎቻችን በተቃራኒ፣ እግዚአብሔር ከፋት ሁሉ እንዲገለጽና ሁሉም የየሥራውን እንዲያገኝ ይወስናል። ክርስቲያኖች ሕይወታቸውን ለእግዚአብሔር በኖሩበት ሁኔታ ይሸለማሉ፤ የማያምኑ ሰዎች ደግሞ ላይረጉት ክፋት መቀጣጫ ይፈረድባቸዋል። የእግዚአብሔር እውነት ያደረገውን ሁሉ በትክክል ያውቀዋል ማለት ነው። የእግዚአብሔር ፍትሕ ማለት የሚገባንን ይሰጠናል ማለት ነው።

ይህ የመጀመሪያው ቡድን፤ ጠላታቸው የነበረችውን ባቢሎንን ስለጠፋላቸው እግዚአብሔርን ያመሰግናል። ቀደም ብለን በምዕራፍ 17 እንደተመለከትነው፤ ባቢሎን «ታላቂቱ ጋለሞታ» ተብላለች። ይሁንና፤ ያች ጋለሞታ እንደ ታላቅ ከተማ ስታቃጥልም ተመልክቷል (19:2-3)። (ይህም ምዕራፍ 17 እና 18 በቅርብ የተላሰሩና አንድ የክፋት ክስተቶች እንደሆኑ ያመለክታል።)

ለ. በሰማይ ከሚገኙ በርካታ ሕዝብ ተጨማሪ ምስጋና (19:3)

ሁለተኛው ሃሌሉያ በራእይ 19:3 አሁንም የብዙ ሕዝብ ጩኸት አስተጋባ። የሰማይ ሠራዊቶች የጋለሞታዬቱ ቤተ ክርስቲያንና የጠቅላላ የክፋት መዋቅሮች፤ ብሎም የኃጢአተኛ ሕዝቦች ጢስ ለዘላለም ወደ ላይ ስለ መውጣቱ ይናገራሉ።

ሐ. የ12ቱ ሽማግሌዎችና የአራቱ እንስሳት መዝሙር (19:4)

የዮሐንስ ራእይ ለብዙዎቹ ሕዝብ አምልኮ ምላሽ በሚሰጡና ለእግዚአብሔር ዙፋን እጅግ በቀረቡ አካላት ላይ ያተኩራል። ሦስተኛው ሃሌሉያ በ24ቱ ሽማግሌዎችና በ4ቱ እንስሳት ይዘመራል። እነዚሁ ሽማግሌዎችና እንስሳት በምዕራፍ 4 ታይተው ነበር። (ማንን እንደሚወክሉ ለመረዳት ትምህርት 18ን ተመልከት)። ከብዙዎቹ ሕዝቦች ምስጋና ጋር በመስማማት «አሜን» («ይሁን») ይላሉ።

መ. ከዙፋኑ የሚወጣ የትእዛዝ ድምፅ (19:5)

ዮሐንስ ከዙፋኑ የሰማው ድምፅ፤ እግዚአብሔርን የሚከተሉ ሰዎች ሁሉ በምስጋናው እንዲተባበሩ ያዝዛል። ማን እንደተናገረው አናውቅም። ሰዎች «አምላካችንን» እንዲያመሰግኑ ስለሚያዝና ይህም እግዚአብሔር ወይም ኢየሱስ የሚጠቀሙት ዓይነት ቋንቋ ስላልሆነ፤ ተናጋሪው በይበልጥ ከዙፋኑ ፊት የሚቆም ብርቱ መልአክ ሳይሆን አይቀርም።

የእግዚአብሔር ተከታዮች በሁለት ባሕርያት ተለይተው ይታወቃሉ፡- ሀ) የእግዚአብሔርን ትእዛዛት ለመፈጸም የሚፈቅዱ የእግዚአብሔር ባሪያዎች ናቸው። ለ) እግዚአብሔርን ይፈሩታል - ለታላቅነቱ፤ ለኃይሉ በተዋረደ መንፈስ ተንበርክከው ይሰግዳሉ።

29ኛ ጥያቄ፤ ሀ) ሌሎች በሕይወትህ ውስጥ ይህንን ባሕርይ ያያሉ? ለ) የትኞቹ ባሕርያት በሕይወትህ ጎልተው ይታያሉ? የማይታዩትስ የትኞቹ ናቸው? ሐ) በእነዚህ ብቃቶች እንዴት እየበረታህ ልትሄድ ትችላለህ?

30ኛ ጥያቄ፤ ሀ) በእነዚህ ቁጥሮች ውስጥ የተመለከቱትን በርካታ የእግዚአብሔር ባሕርያት ዘርዝር። ለ) ለእነዚህ ባሕርያቶቹ እግዚአብሔርን ለአምስት ደቂቃዎች ያህል አመሰግን።

2. የበጎ ስርግ እራት (19:6-10)

ራእይ ምዕራፍ 19 የመጽሐፉን ስሜታዊ ገጽታ ለውጥ ጅማራ ያሳያል። ራእይ 6-18 በአብዛኛው እግዚአብሔር በኃጢአተኞች ላይ በሚያመጣቸው ፍርዶች ላይ ያተኩራል፤ ራእይ 19-22 ግን ከስደቱ ባሻገር እምነታቸውንና

ምስክርነታቸውን በመጠበቅ፤ ለኢየሱስ ክርስቶስ ታማኞች ለነበሩት ተዘጋጅቶ ወደሚጠበቀው ዘላለማዊ ደስታ ይመለሳል። ከዚህ በፊት ዓለምን የበከለች የማትታመን አመንዝራ ሴት የተመለከትን ሲሆን፤ አሁን ግን ድንግል፤ ታማኝ የኢየሱስ ክርስቶስ ሙሽራ ከሆነች ሌላ ሴት ጋር እንተዋወቃለን። ራእይ 19:6-10 «የበጉን ሰርግ» ያስተዋውቀናል። እንዲሁም ደግሞ፤ በራእይ 19 ውስጥ ከሚገኙ ተከታታይ መዝሙሮች የመጨረሻው ነው።

ዮሐንስ ምናልባትም በራእይ 19:1 የሰማው እጅግ ብዙ ሕዝብ የሚያሰማውን ድምፅ ነው። ድምፁ እጅግ ከመጉላቱ የተነሣ፤ እንደ ታላቅ የውኃ ፋዋፋዋቴ ወይም ነጎድንድ ይመስል ነበር። በዚህ መዝሙር በርካታው ሕዝብ እግዚአብሔርን ስለ ብዙ ነገሮች ያመሰግናል።

1. እግዚአብሔርን ስለ ነገሡ ያመሰግኑታል። በባቢሎን ተምሳሌትነት አማካኝነት እንደቀረበው ክፋት ተወግዶአል። ምንም እንኳ እግዚአብሔር የዘላለም ንጉሥ ቢሆንም፤ ከአዳምና ሔዋን ውድቀት አንሥቶ ያንግሥና በሰይጣን ተገዳዳሪነት ሥር ወድቆ ነበር። አሁን ግን ሰይጣንና ክፋት ስለተወገደ፤ እግዚአብሔር ሙሉ ለሙሉ በበላይነት ይገዛል።
2. «ሙሽራዬቱ» ራስዋን ስላዘጋጀችና የበጉ ሰርግ ሊፈጸም ስለደረሰ ሐሜት ያደርጋሉ። በሰይጣንና በአውሬው ላይ የተገኘውን የቀድሞውን ድል በመመልከት ፈንታ፤ ዮሐንስ አሁን ወደ ፊት ወደ ሰርጉ አቅንቶ ይመለከታል።

በብሉይ ኪዳን ሁሉ፤ የእግዚአብሔር ሕዝቦች የእግዚአብሔር ሙሽራ ሆነው ተገልጸዋል (ኢሳ. 54:6፤ ሕዝ. 16 ከቁጥር 8 ጀምሮ፤ ሆሴ. 2:16)። የአዲስ ኪዳን ጸሐፊዎችም ቤተ ክርስቲያንን የክርስቶስ ሙሽራ አድርገው ገልጸዋል (2ኛ ቆሮ. 11:2፤ ኤፌ. 5:25-30)። በወንጌላት የሚመጣው የእግዚአብሔር መንግሥት መጠቃለል በሰርግ ተምሳሌት ተገልጾአል (ማቴ. 22:1-4፤ 25:1-13)። የራእይ መጽሐፍ አዲሲቷን ኢየሩሳሌም የክርስቶስ ሙሽራ ይላታል (21:2፤ 9፤ 22:17)።

መጽሐፍ ቅዱስ ይህንን የጋብቻ ተምሳሌት የሚጠቀመው፤ በእግዚአብሔር አብና በጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ፤ ብሎም በዳኑ የእግዚአብሔር ሕዝቦች መካከል የሚኖረውን የቅርብ ግንኙነት ለማመልከት ነው። የሙሽራዬቱ የረዥም ጊዜ የእጮኝነት ዘመን ያበቃና ዘላለማዊ የባልና ሚስትነት ዝምድና ይጀመራል።

ሙሽራው^፪ ኢየሱስ ክርስቶስ መሆኑ ግልጽ ነው። ሙሽራዬቱስ ማን ነች? ሰርጉስ የሚፈጸመው መቼ ነው? ለዚህ ጥያቄ በመልስነት የቀረቡ የተለያዩ አሳቦች አሉ፡-

1. በእግዚአብሔር ወቅታዊ አሠራር የሚያምኑ «ዲስፔንሴሽናሊቶች» ሙሽራዬቱ ቤተ ክርስቲያን እንደሆነችና ይህችም ቤተ ክርስቲያን ከዕለተ-ጴንጠቆስጤ አንሥቶ ከታላቁ መከራ በፊት ቤተ ክርስቲያን

እስከምትነጠቅበት ጊዜ ድረስ የሚገኙትን አማኞች ሁሉ እንደምታጠቃልል ይናገራሉ። በእነዚህ ወገኖች እምነት የሰርጉ በዓል የሚደረገው በታላቁ መከራ ወቅት ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ ሙሽራዬቱን ቤተ ክርስቲያን ከሰይጣን እጅ አውጥቶ አክብሮአታል (ኤፌ. 5:25-27)። ሐሳዊ-መሢሕ ለመግዛት ከመምጣቱ በፊት፣ በራእይ ምዕራፍ 4 ሙሽራው ኢየሱስ ክርስቶስ ሙሽራዬቱን ለመውሰድ እንደሚመጣ ያስተምራሉ። ከዚያም ክርስቲያኖች በሰማይ በክርስቶስ የፍርድ ወንበር ፊት ለአገልግሎታቸው ሽልማት ለመቀበል ይቆማሉ (1ኛ ቆሮ. 3:11-15)። የጋብቻው በዓል ለሰባቱ የመከራ ዓመታት ይቆይና ኢየሱስ ክርስቶስ ለሺሕ ዓመታት ለመንገሥ ከመምጣቱ በፊት ይፈጸማል።

2. አብዛኛዎቹ ሰዎች ሙሽራዬቱ ከብሉይም ሆነ ከአዲስ ኪዳን የዳኑትን የእግዚአብሔር ሰዎች ሁሉ እንደምትወክል ያምናሉ።

በአንድ በኩል፣ በዚህ በምድር ላይ ከክርስቶስ ጋር ተጣምረን እንኖራለን። ይኸውም በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት በውስጣችን ስለሚኖር ነው። ይሁንና በሌላ በኩል ደግሞ ኢየሱስ በሰማይ ስለሚኖር፣ ከእርሱ ተለይተን እንኖራለን። የጋብቻው በዓል ሥዕል፣ ለዘለቄታው ከኢየሱስ ጋር ለመኖር መሄዳችንን ያሳያል። ይህ የጋብቻ በዓል፣ አንድም ከታላቁ መከራ ፍጻሜ ላይ፣ አሊያም አሁን እንደምናውቀው በዘመን መጨረሻና በዘላለሙ መንግሥት መጀመሪያ ላይ ክፋት ሁሉ ከተወገደ በኋላ ይፈጸማል።

በአንድ በኩል ሙሽራዬቱ ራሷን እንዳዘጋጀች ተገልጿልናል (19:7)። ስለዚህ የእጮኝነቱ ጊዜ ይፈጸማል። አሁን ለጌታ ለኢየሱስ ክርስቶስ ራሳችንን ለማዘጋጀት ጊዜ አለን። ይህንንም ዝግጅት የምንፈጽመው፣ ለእርሱ በመታመንና በሥቃይም በመካፈል ነው። ዓለም በፍልስፍናዋና በኑሮ ዘይቤዋ እንዳታጎድፈን በመጠንቀቅና በንጽሕና በመጽናት ራሳችንን እናዘጋጃለን። ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ በታማኝነት በመመስከር ንጹሐን ሆነን እንቆያለን። በምድር ላይ እርሱን በታማኝነት በመታዘዝ በንጽሕና እንኖራለን።

በተጨማሪም፣ ሙሽራዬቱ ከሙሽራዋ ጋር ለመገናኘት ያጌጠና የተጣራ ቀጭን የተልባ እግር ልብስ እንድትጎናጸፍ ተሰጥቶአታል። የተልባ እግር ንጉሣዊ ቤተሰቦችና ካህናት የሚለብሱት ውድ ልብስ ነበር። የተጣራ ብሩህ መሆኑም፣ የእግዚአብሔርን ልጆች አንጸባራቂ ክብር ያሳያል። ሙሽራዬቱ ለሙሽራዋ ታማኝና ንጹሕ ስለሆነች፣ ልብሷም ከማንኛውም ዓይነት እድፈት የጠራ ነው።

የሐንሰ እነዚህ ልብሶች የቅዱሳን የጽድቅ ሥራዎች እንደሆኑ ያብራራል። እነዚህ የሰርግ ልብሶች ለሙሽራዬቱ መሰጠታቸው፣ እንደ ክርስቶስ ሙሽራዎች ተቀባይነት ማግኘታችን ወይም ጽድቃችን የተግባራችን ውጤት ሳይሆን፣ ይልቁንም ታጥበን ከነጻንበት የክርስቶስ ደም የተነሣ የሚፈጸምልን መሆኑን ያሳያል (7:9፣ 14)። በዚህ ስፍራ «ጽድቅ» ለሚለው ቃል የሚያገለግለው የግሪክ ቃል የጽድቅ ወይም ከኃጢአት በደል ፈጽሞ ነፃ የመሆን እወጃ ነው። ይሁንና፣ እግዚአብሔር ጽድቃን እንደሆንን የማወጁ እውነታ ለእግዚአብሔር በጽድቅ በመኖራችን ሊረጋገጥ ይገባል።

2. የበጉን የሰርግ በዓል ለሚካፈሉ ሁሉ የበረከት መታወጅ (19:9) - በራእይ 17 ከዮሐንስ ጋር የነበረው መልአክ፤ ዮሐንስን ጻፍ ይለዋል። ዮሐንስ በመጀመሪያ በራእይ 1:11-19 የትንቢት መጽሐፍ እንዲጽፍ ታዘዘል። በኋላ ደግሞ ስለ ሰባቱ ነገድንዶች እንዳይጽፍ ተከልክሎአል (10:4)። አሁን ግን መልአኩ በትንቢት መጽሐፍ ውስጥ፤ በሰርጉ እራት ላይ የሚገኙ ሰዎች የበረከት ተስፋ የተሰጣቸው ስለመሆኑ መጨመር እንደሚገባው ይነግረዋል። እነዚህ ዮሐንስ የሰማቸው ቃላት እውነተኛና ከእግዚአብሔር የመጡ ስለ መሆናቸውም ያረጋግጥለታል።

ሰዎች የዘላለም ሕይወት እንደሌለ ሲያስቡ፤ ከዚህም የተነሣ በዚህ ሕይወት ለማድረግ የሚፈልጉትን ሁሉ ሊያደርጉና ከማንኛውም ዓይነት የስደት አበላ ለመፈቅ ሊሞክሩ ይችላሉ። ይሁንና፤ ዮሐንስ ለክርስቲያኖች ዋነኛው አስፈላጊ ነገርና ሰውን ለበረከት የሚያድለው ከዚህ ሕይወት በኋላ የሚኖራቸው የፍጻሜ መድረሻ እንደሆነ ያስጠነቅቃቸዋል። የተባረኩት በጋብቻው እራት ላይ የሚገኙ ሰዎች ናቸው። ወደ እራቱ ግብዣ የተጠሩት ደግሞ፤ ለእምነት እግዚአብሔር ያቀረበላቸውን ጥሪና የኢየሱስ ክርስቶስን ወንጌል የተቀበሉ ናቸው።

በአይሁድ ባሕል፤ በጋብቻ ሥነ-ሥርዓት ውስጥ የተለያዩ ደረጃዎች ነበሩ። እነዚህን በዚህ በኢትዮጵያ ከሚዘወተሩ የጋብቻ ልማዶች ጋር አነጻጽር። በመጀመሪያ፤ ወንድና ሴቷ በእጮኝነት ይያያዛሉ። ይህ እጮኝነት ለረዥም ጊዜያት የሚቆይ ሲሆን፤ እንዲያውም መ-ሽራውና መ-ሽራዬቱ ገና ትናንሽ ልጆች ሳሉ በወላጆቻቸው የሚከናወን ነበር። የእጮኝነቱ ጊዜ ከባድ መተሳሰርን በማስከተሉ፤ ምናልባትም እጮኝነቱን ለማፍረስ ቢያስፈልግ እንኳን ሁለቱ እጮኞች መፋታት ያስፈልጋቸው ነበር። ክርስቲያኖች እንደ መሆናችን፤ ኢየሱስ ክርስቶስን አጻኛችን አድርገን በምንቀበልበት ጊዜ፤ የክርስቶስ እጮኞቻችን እንሆናለን። አሁን ኢየሱስ የሚመጣልንንና የመጠበቂያው ዘመን የሚያከትምበትን ጊዜ እየተጠባበቅን ነው።

ሁለተኛ፤ ለጋብቻው በተቆረጠው ዕለት፤ መ-ሽራው መ-ሽራዬቱን ካለችበት ስፍራ ለማምጣት ወደዚያው ይሄዳል። መ-ሽራው ዓቢይ ሥርዓት ወደሚፈጸምበት ወደ ራሱ ቤት መ-ሽራዬቱን ከማምጣቱ በፊት፤ በመ-ሽራዬቱ ቤተሰቦች ቤት የተወሰነ ሥርዓት ይደረጋል። ይህ ምናልባት በንጥቀት ጊዜ ክርስቶስ ለቤተ ክርስቲያኑ ሲመጣ ይገለጽ ይሆናል (1ኛ ተሰ. 4:13-17)።

ሦስተኛ፤ ከጋብቻው ሥርዓት በኋላ ቢያንስ ለሳምንት ያህል የጋብቻው በዓል ይከበራል። በራእይ 19:7-9 የተመለከተው የጋብቻ እራት ይህ ነው። በራእይ 21:1-2 የጋብቻው ሥርዓት በመፈጸሙ፤ አዲሲቱ ኢየሩሳሌም ለባልዋ እንደ ተሸለመች መ-ሽራ ከሰማይ ስትወርድ እንመለከታለን። ከክርስቶስ ጋር የምንፈጽመው ጋብቻ፤ በክርስቶስና በጠቅላላዋ ቤተ ክርስቲያን መካከል የሚኖረውን ዘላለማዊ አንድነት ያመለክታል። በአዲስ ሰማይና አዲስ ምድር፤ መ-ሽራዬቱ ለዘላለም ከእርሱ ጋር ትኖራለች።

እውነታዎቹን እንደሚከተለው አሳጥረን ልናቀርብ እንችላለን፡-

1. ሙሽራው ክርስቶስ ሲሆን እርሱም ቤተ ክርስቲያንን በመውደዱ፤ ይቀድሳት ዘንድና ንጽሕት ሙሽራው ትሆንለት ዘንድ ደሙን ያፈሰሰላት ነው (ኤፌ. 5:25-27)።
2. ሙሽራዬቱ ክርስቶስን መድኃኒታቸው አድርገው የተቀበሉ ሰዎች ሁሉ የተጠራቀሙባት ቤተ ክርስቲያን ነች። የምትጎናጸፈው ልብስ በክርስቶስ የተሰጣት ንጹሕና የተጣራ ቀጭን የተልባ እግር ልብስ ነው። አማኞች ምንም እንኳን ኃጢአተኞች ቢሆኑም፤ በክርስቶስ ደም ጸድቀዋል (ሮሜ 3:21-24፤ 2ኛ ቆሮ. 5:21)። በክርስቶስ ከተሰጣቸው ጽድቅ የተነሣ፤ አማኞች በጽድቅ ይሠራሉ። ስለሆነም፤ የተልባ እግሩ የቅዱሳኑ የጽድቅ ሥራ እንደሆነ ተገልጾአል (19:8፤ ፊልጵ. 2:12-13፤ ኤፌ. 2:8-10)። ከንጥቀቱ ቀጥሎ፤ ቅዱሳን በክርስቶስ የፍርድ ወንበር ፊት ይቆማሉ (2ኛ ቆሮ. 5:10)። በዚያን ጊዜ ሥራዎቻችን በመፈተናቸው (1ኛ ቆሮ. 3:11-15) ሽልማታችንንና ልብሶቻችንን እንቀበላለን።
3. ጋብቻው አሁንም ወደፊት የሚፈጸም ነው። ዛሬም በምድር ላይ ሳለን ክርስቶስ ከእኛ ጋር ይኖራል፤ ይሁንና፤ እውነተኛው ጥምረት የሚከናወነው ከእርሱ ጋር ለዘላለም ስንኖር ነው። አንዲት ሙሽራ የሰርጓን ዕለት በናፍቆት እንደምትጠባበቅ ሁሉ፤ እኛም ኢየሱስን ፊት ለፊት ወደምናይበትና ከእርሱ ጋር ለዘላለም ወደምንኖርበት ድንቅ ዕለት አሻግረን እየተመለከትን በደስታ እንጠባበቃለን። ስለሆነም፤ እርሱ የሚሰጠንን ጽድቅ ለመቀበል፤ በጽድቁ በመኖር፤ ኃጢአታችንን በመናዘዝና የእርሱን ሥርየት በማግኘት፤ ራሳችንን ልናዘጋጅ ይገባል።
4. ደኅንነትና ለዘላለም ክርስቶስ ባለበት መኖር እንደ ታላቅ እራት ተገልጻል።
5. በበጉ የሰርግ እራትና በታላቁ እግዚአብሔር እራት መካከል ትልቅ ልዩነት አለ (19:17-18)። የእግዚአብሔር እራት አሞራዎችና ወፎች በእግዚአብሔር ላይ የሚያምፁትን ሰዎች ሥጋ ለመብላት የሚሰባሰቡበት ነው። በመጨረሻው ዘመን፤ ሰይጣንና ሐሳዊ መሢሕን ለመከተል የመረጡት የክፉ ሕዝቦች ሠራዊት በጌታ ይፈጁና ሥጋቸው የወፎች እራት ይሆናል። ክርስቶስን የሚቃወሙ ሰዎች ፍጻሜ የሞት እራትነት ይሆናል! እርሱን የሚወዱት ግን በበጉ የሰርግ እራት ላይ በመገኘት የሕይወትን እራት ይካፈላሉ። እያንዳንዳችንም ወደ የትኛው የእራት ግብዣ መሄድ እንዳለብን ልንመርጥ ይገባል!

3. ዮሐንስ መልአኩን ለማምለክ ይሞክራል (19:10)

31ኛ ጥያቄ፤ ሀ) በ19:10 ዮሐንስ መልአኩን ለማምለክ ከእግሩ ሥር የወደቀው ለምንድን ነው? ለ) የመልአኩ ምላሽ ምን ነበር? ሐ) መላእክትን ማምለክ ኃጢአት መሆኑን የሚያመለክት ሌላ የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል ጥቀስ። መ) ጌታ ብቻውን ሊመለከ የሚገባው አምላክ የሆነው ለምንድን ነው? ሠ) ዛሬ አንዳንድ ሰዎች ከእግዚአብሔር በተጨማሪ መላእክትን፤ ቅዱሳንን፤ ወይም ሌላ ነገር የሚያመልኩት እንዴት ነው?

የሐንሰ በዚህ መልእክ ታላቅነት በመደነቁ ያመልከው ዘንድ ከእግሩ ሥር ይወድቃል። ይህም መልእክትን በብርቱ ስላስቆጣው፤ እንዳያመልከው የሐንሰን አጥብቆ ያዛል። መልእክቱ ራሱን እንዴት እንደ ገለጸ ልብ በል፡- ከየሐንሰና ከሌሎች ክርስቲያኖች ጋር አብሮ ባሪያ ነበር። መላእክት ከሰው ልጆች አይልቁም። ታላቁን እግዚአብሔርን በማገልገሉ ተግባር ከእኛ ጋር ጎን ለጎን የሚሠሩ ናቸው። እንዲሁም፤ በመጽሐፍ ቅዱስ አማኞችን ያገለግሉ ዘንድ እግዚአብሔር የሚልካቸው አካላት እንደሆኑ ያስተምራል (ዕብ. 1:4)።

ዛሬ በኢትዮጵያ ውስጥ ክርስቲያኖች ነን እንደሚሉ በርካታ ሰዎች፤ የቀድሞ ክርስቲያኖች መላእክትን ለማምለክ ይፈተኑ ነበር (ቆላ.2:18-19)። ይሁንና መጽሐፍ ቅዱስ ሊመለከ የሚገባው አንድ እውነተኛ እግዚአብሔር ብቻ እንደሆነ በግልጽ ያስተምራል - እግዚአብሔር አብ፤ እግዚአብሔር ወልድና እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ አንድ አምላክ። ለማንኛውም መልእክት፤ ለማርያም፤ ወይም ለሌላ ቅዱስ ሰው አምልኮም ሆነ ጸሎት ማቅረብ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ድጋፍ የሚሰጠው ተግባር አይደለም።

እግዚአብሔርን በማገልገል አብረውት የሚሠሩትን ሰዎች መልእክት «የኢየሱስን ምስክርነት የሚጠብቁ» በማለት ይገልጻቸዋል። እነዚህ ክርስቲያኖች፤ ምንም እንኳ የክፋ የሰደት ሞት ቢያጋጥማቸውም፤ ለዓለም የሚያቀርቡትን የኢየሱስን ምስክርነት ለማቆም አልፈለጉም ነበር። በሰደቱ ጊዜ ስለ ኢየሱስ ለሌሎች በግልጽ ለመናገር ያልፈለጉ ወይም በኢየሱስ ላይ የነበራቸውን እምነት የካዱ የአውሬው እንጂ የኢየሱስ ተከታዮች አልነበሩም።

በመጨረሻም መልእክት፤ «የኢየሱስ ምስክር የትንቢት መንፈስ» እንደሆነ ይናገራል። በብሉይና በአዲስ ኪዳንን ነቢያት የግድ ወደፊት የሚከሰተውን ሁኔታ የተነበዩ ብቻ ሳይሆኑ፤ ጻፉ ግን ከእግዚአብሔር የተቀበሉትን ቃል ለሕዝቡ ያስተላለፉ አገልጋዮች እንደሆኑ አስታውስ። ይህም ትንቢት ማለት በቀድሚነት ስለ ኢየሱስ ማንነት ለሌሎች መናገር እንደሆነ ያሳየናል። የብሉይና የአዲስ ኪዳን ነቢያትና መላእክት ስለ ኢየሱስ ለሌሎች መናገሩን ቀዳሚ የአገልግሎታቸው ዓላማ አድርገው ነበር።

ይህ ዛሬ ለእኛ ማስጠንቀቂያ ሊሆን ይገባል። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ተነሥተው በመቆም፤ ከእግዚአብሔር ዘንድ መልእክት እንዳላቸው የሚናገሩ ብዙ ሰዎች አሉ። ከእነዚህ መልእክቶች ብዙዎቹ ከእግዚአብሔር ዘንድ የተላለፉ ሊሆኑ ቢችሉም፤ አንዳንዶቹ ግን ከሰይጣን የሚመጡ ናቸው። እንግዲህ፤ ልዩነቱን እንዴት እናውቀዋለን? ልዩነቱን የምናውቀው፤ ትንቢት ሁሉ በዋንኛ መልእክትነት ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን ሲያቀርብልንና እርሱን እንድናመልክና ለትምህርቶቹም እንድንታዘዝ ሲያበረታታን ነው። መናፍስት ከእግዚአብሔር ~~ታች~~ መሆናቸውን ለማረጋገጥ መመርመር እንዳለብን ከእግዚአብሔር ዘንድ ማስጠንቀቂያ ተሰጥቶናል (1ኛ ዮሐ. 4:1)። ሰዎች ሲያስተምሩ፤ የትንቢት ቃል እንዳላቸው ሲናገሩ ወይም የሚያደርጉት ከእግዚአብሔር እንደሆነ ሲገልጹ፤ ከእግዚአብሔር መሆኑን ለማረጋገጥ መጽሐፍ ቅዱስ ከሚያስተምረው አኳያ መመርመር አለብን።

31ኛ ጥያቄ፤ ሀ) አንዳንድ ክርስቲያኖች ከእግዚአብሔር በተጨማሪ ሌላ ነገር በማምለክ የሚሳሳቱት እንዴት ነው? ለ) አንዳንድ ክርስቲያኖች ኢየሱስ

ክርስቶስን የማይመለከተውን ትምህርት የትንቢታቸው ዋንኛ መልእክት አድርገው በመውሰድ የሚሳሳቱት እንዴት ነው?

አምስተኛ ቀን፡- የዚህን ሳምንት ትምህርት ከልሰና ለሳምንታዊ ውይይት ይረዳህ ዘንድ የመወያያ ጥያቄዎችን ተመልከት።

ሳምንታዊ ስብሰባ

1. አምልኮ።
2. ጸሎት።
3. የትምህርቱ ክለሳ።
4. ውይይት፡-

ሀ. 1) በምዕራፍ 17 ጋለሞታዪቱ የተገለጸችው እንዴት ነው? 2) ጋለሞታዪቱ ምን ታመለክታለች? 3) ከሥጋዊ ጋለሞታ ሴት ጋር የምትመሳሰለው እንዴት ነው? 4) ከራእይ 17 ምን ምን ትምህርቶችን ልንማር እንችላለን? 5) ዛሬ የማያምኑ ሰዎች መንፈሳዊ አመንዝራነትን የሚፈጽሙባቸው መንገዶች የትኞቹ ናቸው? 6) በኢትዮጵያ ክርስቲያኖች መንፈሳዊ አመንዝራነት ሊፈጽሙ የሚችሉባቸው መንገዶች የትኞቹ ናቸው? 7) በዚህ ምዕራፍ ውስጥ ለእውነተኛ ክርስቲያኖች መጽናኛ የተሰጣቸው እንዴት ነው?

ለ. 1) በጋለሞታዪቱ፣ በአውሬውና በአሥሩ ቀንዶች መካከል ምን ይከሰታል? 2) በራእይ 17:7-18 የክፋት ራሱን በራሱ የማጥፋት ተፈጥሮ የታየው እንዴት ነው?

ሐ. በአውሬው፣ በጋለሞታዪቱ፣ በሰባቱ ራሶችና በአሥሩ ቀንዶች ላይ ተወያዩ። የትኛው አተረጓጎም ከሁሉም የሚሻል ይመስልሃል? ለምን?

መ. 1) ራእይ 18 ምንን ያመለክታል? 2) ክርስቲያኖች ከባቢሎን ጋር ሊተባበሩ የሚችሉት እንዴት ነው? 3) በዓለም ውስጥ እየኖርን ከዓለም ልንለይ የምንችለው እንዴት ነው? 4) ከራእይ 18 ልንማራቸው የምንችላቸው ትምህርቶች ምንድን ናቸው? 5) ክርስቲያኖች በስደት ውስጥ ሲያልፉ፣ ይህ ምዕራፍ እንዴት ያጽናናቸዋል? 6) ከዓለም ጋር ለመተባበርና ልምምዶቹን ለመከተል ለሚፈተኑ ክርስቲያኖች፣ ይህ ምዕራፍ ማስጠንቀቂያ የሚሰጠው እንዴት ነው? 7) በማቴዎስ 6:19-21 እና ሉቃስ 12:15-21 የሚገኙ የክርስቶስ ቃላት ምንድን ናቸው? ከራእይ 18 ጋርስ እንዴት ይዛመዳሉ?

ሠ. 1) ቤተ ክርስቲያን እንደ ሙሽራ የሆነችው በምን መንገድ ነው? 2) ለክርስቶስ ነውር የሌለን ሙሽሮች ለመሆን፣ ዛሬ ራሳችንን እንዴት ልናዘጋጅ እንችላለን? 3) እንደ ክርስቶስ ሙሽራዎች ራሳችንን ልናቆሽሽ የምንችልባቸው መንገዶች የትኞቹ ናቸው? 4) ቤተ ክርስቲያንና ክርስቲያን ግለሰብ ለክርስቶስ ነውር የሌላቸውን ሙሽሮች ይሆኑ ዘንድ፣ በንጽሕና በመጠበቁ ረገድ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ኃላፊነት ምንድን ነው? 5) ወደፊት ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር እንደ ባልና ሚስት በሰማይ ከሚኖረን ዝምድና፣ በምድር ላይ ስለሚገኝ የባልና ሚስት ፍጹም ግንኙነት ምን ልንማር እንችላለን?

- ረ. ጸሎት።